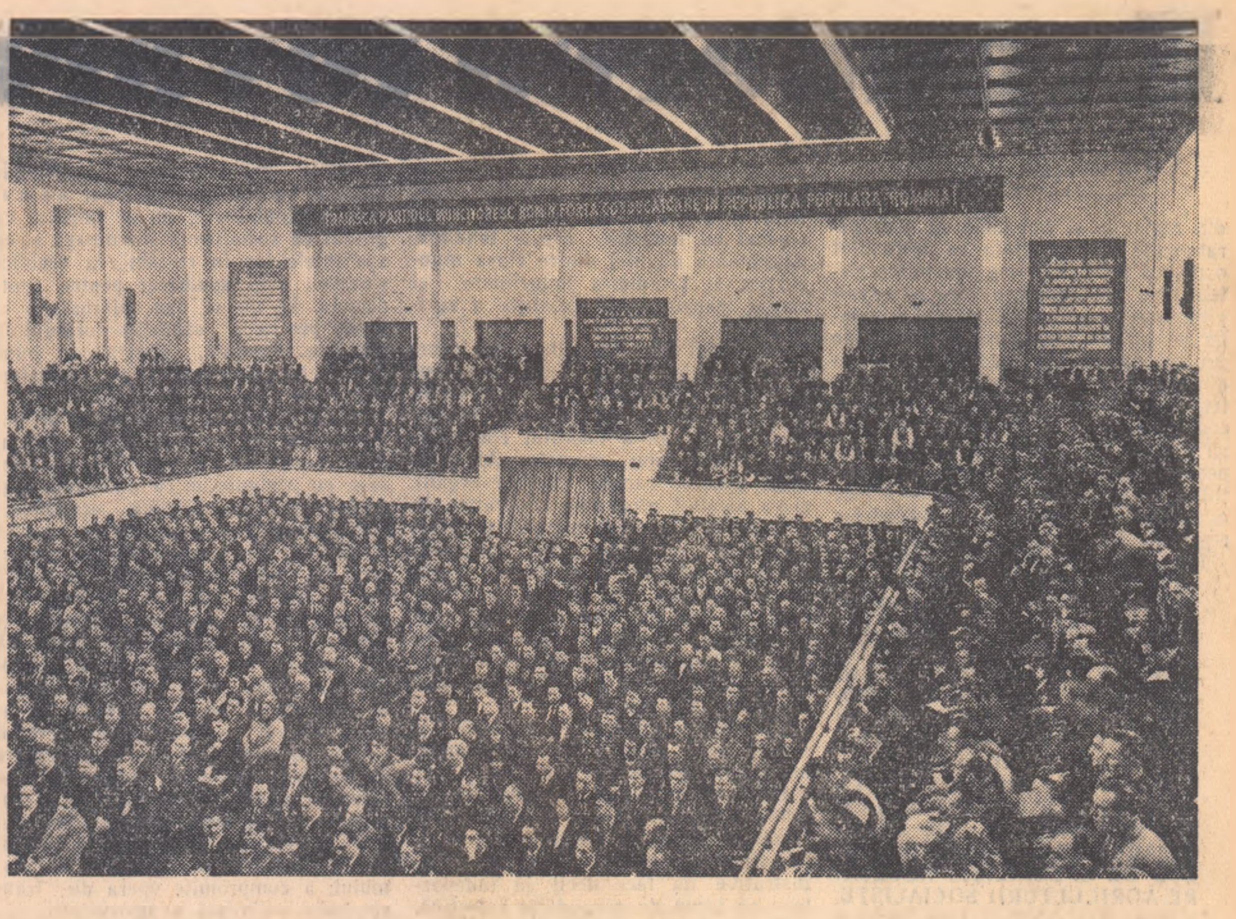
Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 411
Duminică 6 aprilie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A ȚĂRANILOR ȘI LUCRĂTORILOR DIN SECTORUL SOCIALIST AL AGRICULTURII

Joi dimineața au început în Palatul Sporturilor din orașul Constanța lucrările consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii convocată de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne.

La consfătuire participă fruntași în producția agricolă, delegați ai gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție cu rentă, întovărășirilor agricole, lucrători din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, oameni de știință și cercetători din domeniul agriculturii, ingineri și tehnicieni agronomi. Iau parte primii secretari ai comitetelor regionale de partid și alți activiști ai organizațiilor de partid și de stat. La lucrările consfătuirii participă ca invitați țărani cu gospodărie individuală fruntași în muncile agricole.

De asemenea sînt prezenți scriitori, ziariști romîni și străini.

Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost salutată cu puternice aplauze. La masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Janos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Vasile Vîlcu, prim-secretar al Comitetului Regional Constanța al P.M.R., Dobrița Dima, președinta gospodăriei colective Platonești, raionul Fetești, Marin Ruiu, președintele cooperativei agricole de producție cu rentă din comuna Cîrna, raionul Gura Jiului, Ion Nicolae, prim-secretar al Comitetului raional de partid Calafat, Eroul Muncii Socialiste Vasile Voichița, brigadier la S.M.T. Sînnicolau Mare, Ștefan Pavel, președintele sfatului popular al regiunii București, Gheorghe Popa, brigadier în gospodăria de stat Afumați, raionul Brănești, Gheorghe Maftei, președintele gospodăriei colective Țibucani, raionul Tîrgu Neamț, Vasile Grădinaru, președintele Sfatului Popular al raionului Negrești, Mircea Țăranu, inginer agronom din gospodăria colectivă Pechea, raionul Galați, Agripina Sănduleac, președinta întovărășirii agricole din comuna Drocsini, raionul Botoșani, Ion Carceag, președintele gospodăriei colective Hărman, raionul Codlea, Panait Enache, președintele întovărășirii agricole din comuna Conduratu, raionul Mizil, și Iuliu Vereș, președintele gospodăriei colective Chileni, raionul Sfîntu Gheorghe.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. Alexandru Moghioroș, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne — *a spus vorbitorul* — au convocat această consfătuire cu scopul de a analiza felul cum se îndeplinesc hotărîrile Congresului al II-lea al P. M. R. privind transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole. In cei doi ani care au trecut de la al II-lea Congres al P.M.R. în agricultura noastră au fost obținute succese însemnate, sectorul socialist a crescut considerabil, un număr însemnat de raioane sînt astăzi complet cooperativizate. Succese deosebite s-au obținut în regiunea Constanța, unde toți țăranii muncitori au pășit cu încredere în gospodăriile agricole colective. In condițiile orînduirii noastre democrat-populare agricultura dispune de mari posibilități de dezvoltare. Partidul nostru, preocupîndu-se continuu de rezolvarea importantei sarcini a transformării socialiste a agriculturii și a creșterii producției agricole, este convins că există condiții ca agricultura noastră să producă tot mai mult grîu, mai mult porumb, să fie sporită producția de carne, lapte și alte produse animale, ceea ce va contribui la ridicarea simțitoare a nivelului de trai al poporului muncitor.

Consfătuirea noastră a fost convocată tocmai pentru a discuta aceste probleme și a vedea ce trebuie să facem în vederea dezvoltării mai departe a agriculturii, a construirii socialismului în satele țării noastre.

In aplauzele puternice ale celor peste 2.000 de participanți la lucrările consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., care a făcut o largă expunere asupra îndeplinirii hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. și sarcinilor de viitor în domeniul transformării socialiste a agriculturii și creșterii producției agricole.

Lucrările continuă.

Două mii de oameni scriu...

(De la trimisul nostru)

In Palatul Sporturilor și-au dat întîlnire oameni din toate colțurile țării. E de-ajuns să cunoști costumele din diferite regiuni pentru a-i putea găsi, fără să întrebi sau să citești etichetele care fixează locul delegaților, pe colectiviștii din Maramureș sau pe muncitorii gospodăriilor agricole de stat din Banat, pe cooperatorii de la Gura Jiului sau pe întovărășiții din raionul Gura Humorului, aflat tocmai în celălalt capăt al țării.

Este ora 7 și 30 de minute. Începerea consfătuirii a fost anunțată pentru ora 9, dar cei mai mulți dintre delegați și-au și ocupat locurile. O suceveancă discută în șoaptă cu un moț. Vrea să știe dacă și în „țara de piatră" sînt gospodării colective. In fața lor, în dreapta sălii, schimbă impresii delegați din regiunile Iași și Timișoara. Locurile celor două delegații s-au nimerit să fie alăturate și ieșenii nu pierd prilejul de a afla cîte ceva de la vecinii lor. Ii interesează îndeosebi pe colectiviștii din Iași experiența gospodăriei colective din Pesac, despre care au auzit numai cuvinte de laudă. Mai tîrziu, în scurta pauză de la ora 11, și mai mult îi va interesa această experiență: în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a amintit de pașii mari făcuți în numai un an de către gospodăria colectivă din Pesac, care, aplicînd creator sistemul retribuției suplimentare, a ajuns o unitate fruntașă.

Dar să revenim. Încetarea oricărui foșnet, oricărui murmur, amintește celor care au uitat pentru un moment să-și mai consulte ceasurile că-i ora nouă. Doar zumzetul caracteristic al aparatelor de filmat tulbură tăcerea. Sînt filmați delegații, sala arhiplină. Apoi reflectoarele își îndreaptă luminile spre masa prezidiului, unde iau loc conducătorii de partid și de stat, membrii din delegațiile regiunilor.

După ce aplauzele au încetat, 2.000 de oameni se apleacă peste caiete. Două mii de oameni ascultă și scriu. Unele creioane aleargă sprintene pe hîrtie, altele nu prea. Brigadierul Vasile Nuțu din gospodăria colectivă „Steagul Roșu" din raionul Călărași nu s-a simțit niciodată mai necăjit ca acum că nu are prea multă repeziciune la scris. El ar vrea să scrie și tot ce aude, și gîndurile ce i le trezesc ideile expunerii, și tot ce ar trebui să facă după ce se întoarce în gospodărie.

Am stat de vorbă cu mulți colectiviști și în caietele lor am găsit subliniat, încercuit sau scris cu majuscule, ideea pe care o transcriu așa cum a formulat-o Vasile Nuțu în caietul său: **„Pentru fondul de bază al gospodăriilor colective este bine să se rețină un anumit procent și din veniturile în natură".**

N-aș putea spune precis cîți colectiviști sînt printre cei 2.000 de oameni prezenți la consfătuire. Un lucru e însă sigur. Toți cîți sînt colectiviști consideră că reținînd pentru fondul de bază și din veniturile în natură, gospodăriile colective se vor putea întări într-un singur an de două și trei ori.

Intrînd în vorbă, tovarășul Caramalău, un foarte tînăr președinte de gospodărie colectivă din raionul Liești, mi-a spus:

— Dezvoltarea multilaterală, producția sporită la hectar, preț de cost scăzut, totul e posibil cînd averea obștească e mare.

— Mare și bine gospodărită, a adăugat un colectivist din același raion.

Orele 15 și un sfert. 2.000 de mîini așează creioanele pe hîrtie. După 6 ore, ia sfîrșit prima ședință de lucru a consfătuirii ...

M. CALIANU

Delegații urmăresc cu atenție încordată desfășurarea lucrărilor Consfătuirii.

Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Text prescurtat)

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au convocat această consfătuire a fruntașilor din sectorul socialist al agriculturii pentru ca să analizăm împreună cum se îndeplinesc Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și la creșterea producției agricole și pentru a face un schimb de păreri cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea muncii în viitor în acest important domeniu de activitate.

Infăptuind cu avînt politica Partidului Muncitoresc Romîn, politică de construire a socialismului, poporul nostru dezvoltă cu succes toate ramurile economiei și culturii, în interesul ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

După ce a subliniat progresele importante realizate în anii puterii populare în dezvoltarea industriei socialiste, vorbitorul a relevat succesele obținute în agricultură.

In ansamblu producția agricolă a întrecut cu mult cele mai mari producții realizate în timpul regimului burghezo-moșieresc. Astfel, media anuală a producției globale de cereale din perioada de 5 ani 1934—1938 a fost de 8.268.000 tone, pe cînd în perioada de 5 ani 1951—1955 a fost de 8.416.000 tone, iar în anul 1957 producția a fost de peste 11.100.000 de tone.

Mult mai concludentă este sporirea producției medii la hectar în anii puterii populare. Media anuală pe țară la grîu-secară a crescut de la 1.030 kg. în perioada 1934—1938 la 1.140 kg. în perioada 1951—1955, ajungînd la 1.200 kg. în 1957.

Cu toate acestea, creșterea producției agricole este încă nesatisfăcătoare față de nevoile din ce în ce mai mari ale economiei naționale și ale populației muncitoare de la orașe și sate. Producția agricolă globală și producția agricolă-marfă nu cresc pe măsura posibilităților create de regimul democrat-popular, a condițiilor materiale de climă și de sol și a capacității și hărniciei dovedite de oamenii muncii din agricultură.

Subliniind că **CEA MAI IMPORTANTA SARCINA PUSA IN FAȚA NOASTRA DE CONGRESUL AL II-LEA ESTE CREȘTEREA ȘI CONSOLIDAREA SECTORULUI SOCIALIST DIN AGRICULTURA, ASTFEL CA PINA IN 1960 ACEST SECTOR SA FIE PREPONDERENT CA SUPRAFAȚA ȘI SA ASIGURE 60—70% DIN TOTALUL PRODUCȚIEI AGRICOLE — MARFA**, vorbitorul a continuat:

Indeplinirea acestei sarcini are o imensă însemnătate, deoarece victoria deplină a socialismului în țara noastră poate fi asigurată numai dacă socialismul va fi construit și la sate. Interesele vitale ale clasei muncitoare ca și ale țărănimii muncitoare și intelectualității, interesele întăririi și înfloririi patriei și ale îmbunătățirii nivelului de trai al poporului cer făurirea unei puternice economii socialiste unitare. De succesul transformării socialiste a agriculturii depind rezolvarea deplină a problemei cerealelor, asigurarea industriei cu materii prime agricole și îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației.

Trecînd în revistă rezultatele muncii depuse pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii după Congresul al II-lea al partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că în cei doi ani care au trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R. au intrat în gospodării colective, cooperative agricole de producție cu rentă și întovărășiri agricole 1.141.725 familii de țărani muncitori, de 3 ori mai multe familii decît au intrat înainte, timp de 7 ani.

In continuare, vorbitorul a spus:

LA 1 MARTIE ANUL ACESTA, 1.528.578 DE FAMILII, REPREZENTIND PESTE 45% DIN TOTALUL FAMILIILOR DE ȚARANI MUNCITORI, FAC PARTE DIN SECTORUL COOPERATIST-SOCIALIST DIN AGRICULTURA, care cuprinde 3.830.376 ha., aproape 37% din suprafața agricolă cooperativizabilă din țară. Impreună cu suprafețele gospodăriilor agricole de stat, ale sfaturilor populare și ale altor instituții de stat, SECTORUL SOCIALIST CUPRINDE APROAPE 7.500.000 ha., REPREZENTIND 52,4% DIN INTREAGA SUPRAFAȚA AGRICOLA A ȚARII, față de numai 35,2% la sfîrșitul anului 1955.

Această sporire însemnată a numărului de familii și a suprafeței cooperativizate arată creșterea conștiinței socialiste în rîndurile țărănimii muncitoare, creșterea încrederii maselor țărănești în justețea politicii duse de partidul clasei muncitoare și demonstrează odată mai mult că s-a întărit alianța muncitorească-țărănească, s-a întărit orînduirea democrat-populară.

In această consfătuire noi salutăm cu bucurie, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al Consiliului de Miniștri al Republicii noastre Populare, succesul obținut de oamenii muncii din agricultură din regiunea Constanța, prima regiune în care țărănimea muncitoare a trecut în întregime pe drumul gospodăriei agricole colective. Felicităm călduros pe colectiviștii din regiunea Constanța, care constituie astăzi un exemplu pentru întreaga noastră țărănime, pe muncitorii, tehnicienii și inginerii din S.M.T. și din gospodăriile de stat, pe inginerii și tehnicienii agronomi, pe toți oamenii muncii din regiune. Felicităm organele de partid și de stat din regiune, care au desfășurat o rodnică muncă politică și organizatorică pentru a face cunoscut în rîndurile zecilor de mii de țărani muncitori exemplul unităților socialiste fruntașe și a-i ajuta să treacă pe calea socialismului.

Experiența înaintată a regiunii Constanța pe tărîmul construcției socialiste la sate merită să fie studiată de toate organele regionale și raionale de partid și de stat, pentru a fi folosită potrivit condițiilor și particularităților locale.

După ce a prezentat tabloul sumbru al sărăciei și întunericului în care se zbătea în trecut populația muncitoare a regiunii Constanța, situația și mai grea a țărănimii sărace, crunt exploatată de moșieri și chiaburi, starea de decădere a agriculturii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că după cucerirea puterii în țara noastră de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, cînd în întreaga țară oamenii muncii, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, au pornit cu elan la construirea societății socialiste, în regiunea Constanța a început să înflorească o viață nouă.

Citînd numeroase fapte, vorbitorul a arătat succesele importante obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii din regiunea Constanța. Vorbitorul a amintit că an de an s-a ridicat nivelul agrotehnic de lucrare a pămîntului, că a crescut recolta medie la hectar, a sporit efectivul de animale la toate speciile, crește avutul obștesc în gospodăriile colective și ca urmare sporesc veniturile colectiviștilor.

Viața oamenilor și fața satelor din Dobrogea se transformă pe zi ce trece prin electrificare, construcții de case noi, ridicarea nivelului sanitar, înființări de cămine culturale, biblioteci, colțuri roșii etc.

Colectivizarea completă deschide harnicei țărănimi din regiunea Constanța noi posibilități de dezvoltare economică și culturală, cum n-au fost și nu puteau fi niciodată pînă acum. In această regiune, unde fiecărei gospodării țărănești îi reveneau, după reforma agrară din 1945, în medie cîte 5,4 ha. suprafață agricolă — cea mai ridicată medie pe țară — și unde țărănimea resimțea mai puternic decît oriunde lipsa mijloacelor de producție, iese mai mult în evidență roadele agriculturii socialiste mecanizate și imensele ei perspective de dezvoltare.

Organele de partid și de stat, cu participarea largă a colectiviștilor fruntași în agricultură, a inginerilor și tehnicienilor din regiunea Constanța, au elaborat un plan de dezvoltare a agriculturii în următorii ani. Toate forțele colectiviștilor trebuie îndreptate spre realizarea acestui plan. Organizarea socialistă a întregii suprafețe agricole creează cele mai bune condiții ca producția agricolă să fie orientată rațional, științific, pe baza unui temeinic studiu al condițiilor pedoclimatice și economice.

In continuare vorbitorul s-a referit la perspectivele și sarcinile dezvoltării agriculturii din regiunea Constanța.

Condițiile concrete economice și naturale ale celei mai mari suprafețe din regiunea Constanța, regiune cu soluri bălane și cernoziomuri bogate, sînt din cele mai prielnice culturii cerealelor, mai ales grîului și porumbului. Statul, sprijinindu-se pe țărănimea unită, colectivizată, va organiza o luptă sistematică pentru a înlătura efectele dăunătoare ale secetei. Obținerea unor recolte bogate merge mînă în mînă cu mecanizarea agriculturii. De aceea, statul va acorda gospodăriilor colective din această regiune sprijinul tehnic necesar ca pe măsura dezvoltării mai departe a industriei socialiste să ajungem treptat la mecanizarea complexă și completă a agriculturii.

In aceste condiții, gospodăriile colective, folosind semințe selecționate și semințe hibride de porumb, îngrășînd terenurile cu gunoi de grajd și cu îngrășăminte minerale, vor ajunge în cîțiva ani să obțină o producție de grîu de 1.450 kg. la hectar în medie pe regiune, iar la porumb, în medie 2.200 kg. la ha. — producții care, în condițiile vechii Dobroge, nici măcar nu puteau fi visate. In fiecare din raioanele regiunii se vor înființa loturi de hibridare totalizînd 2.600 ha. pentru producerea hibridului simplu, iar un număr de gospodării colective vor fi profilate pentru a obține sămînță de porumb hibrid dublu, cu care se vor putea însămînța 200.000 ha.

Dacă la întreaga suprafață colectivizată cultivată cu grîu și porumb se va obține în cîțiva ani un spor de 500 kg. grăunțe pe ha. — ceea ce nu este greu de realizat în condițiile agriculturii socialiste mecanizate — colectiviștii din regiune vor obține un plus de venit de aproximativ 380 milioane lei. Aceasta înseamnă o mare bogăție pentru gospodăriile colective și pentru familiile colectiviștilor din regiune, o contribuție importantă la întărirea economică și înflorirea social-culturală a țării.

Vorbitorul s-a referit apoi la posibilitățile existente în regiune pentru creșterea suprafețelor viticole și pomicole, mărirea parcului de animale, valorificarea bogățiilor și a diferite terenuri din Deltă, toate rentabile pentru colectiviști și pentru economia națională și a anunțat totodată că în următorii 2—3 ani rețeaua electrică de înaltă tensiune se va extinde în regiune spre a se folosi pe scară largă energia electrică în producția industrială și agricolă, pentru irigații și pentru iluminarea caselor.

Rezultate îmbucurătoare în activitatea depusă pentru transformarea socialistă a agriculturii — a spus în continuare tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — au fost realizate în cele mai multe regiuni ale țării. Vorbitorul a citat regiunile Timișoara, Galați, București, Iași, Craiova, Stalin, Suceava.

Faptele au spulberat cu desăvîrșire teoria lansată de ideologii capitaliștilor și moșierilor, care pretindeau că țărănimea ar fi incapabilă să meargă cu hotărîre pe calea unor profunde transformări sociale, că ea ar fi refractară socialismului. Avantajele materiale ale organizării socialiste a agriculturii au o mare forță de atracție și exercită o influență pozitivă din ce în ce mai puternică asupra maselor celor mai largi ale țărănimii.

Referindu-se la faptul că cea mai mare parte din unitățile agricole socialist-cooperatiste sînt înființate de puțin timp, vorbitorul a subliniat:

CONSOLIDAREA REZULTATELOR OBȚINUTE PINA ACUM IN CONSTRUCȚIA SOCIALISTA LA SATE — IATA SARCINA PRINCIPALA CARE STA IN FAȚA NOASTRA IN FAZA ACTUALA A PROCESULUI DE TRANSFORMARE SOCIALISTA A AGRICULTURII; INDEPLINIREA ACESTEI SARCINI ESTE O CONDIȚIE PRINCIPALA PENTRU SUCCESUL OPEREI DE CONSTRUIRE A SOCIALISMULUI IN ȚARA NOASTRA.

Cît privește procesul de lărgire a sectorului socialist al agriculturii, el se desfășoară neuniform și variat pe regiuni și raioane. Alături de regiuni în care suprafața cooperativizată cuprinde între 50—64% din totalul suprafeței agricole, sînt regiuni ca Hunedoara, Cluj, Bacău, Baia Mare unde suprafața cooperativizată cuprinde numai între 10—15% din suprafața agricolă. Chiar în cadrul aceleeași regiuni sînt deosebiri mari de la un raion la altul. Fără îndoială că diferențieri între regiuni și raioane în ce privește ritmul construcției socialiste la sate sînt inevitabile, în cursul unei atît de radicale transformări a relațiilor de muncă și de proprietate, mai ales dacă ținem seama că este vorba de un proces de durată, care cuprinde zone social-economice foarte deosebite și mase de milioane de oameni. Totodată însă, asemenea diferențieri reflectă în mare măsură faptul că organele de partid și de stat

(Continuare în pag. 2-a)

Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

din regiunile şi raioanele cu o cooperativizare mai înaintată au desfăşurat o muncă politică şi organizatorică sistematică, răbdătoare, bazată pe exemple concrete, pentru a lămuri şi convinge pe ţăranii muncitori să treacă pe drumul agriculturii socialiste; ele au dovedit mai multă pricepere şi iniţiativă în folosirea condiţiilor social-economice locale favorabile reorganizării socialiste la sate. A învăţa din experienţa înaintată şi a ajuta organizaţiile de partid să şi-o însuşească este o sarcină de căpetenie a comitetelor regionale şi raionale de partid.

IN DESFĂŞURAREA MUNCII NOASTRE POLITICO-ORGANIZATORICE PENTRU TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII, CONTINUIND ACTIVITATEA PENTRU CREAREA DE NOI GOSPODĂRII COLECTIVE, COOPERATIVE DE PRODUCŢIE ŞI INTOVĂRĂŞIRI AGRICOLE, INAINTAM PE FRONTUL CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE LA SATE PE MĂSURA DEZVOLTĂRII MIJLOACELOR DE MECANIZARE ŞI ASIGURĂRII CADRELOR DE SPECIALIŞTI NECESARE AGRICULTURII SOCIALISTE.

Intreaga experienţă a transformării socialiste a agriculturii în ţara noastră confirmă justeţea învăţăturii leniniste, potrivit căreia construcţia socialistă la sate trebuie să meargă în pas cu dezvoltarea bazei materiale tehnice şi cu crearea cadrelor de agronomi şi alţi specialişti, capabili să organizeze şi să conducă cu pricepere marea producţie socialistă, să introducă în agricultură tehnica nouă şi cuceririle ştiinţei.

In momentul de faţă, cel mai mare ajutor în tractoare şi maşini agricole poate fi dat ţărănimii muncitoare din zonele de cereale şi de plante tehnice şi alimentare unde relieful şi solul permit introducerea largă a mecanizării. Ţinînd seama de aceasta, organele de partid şi de stat, în activitatea lor pentru lărgirea sectorului socialist-cooperatist, trebuie să se orienteze mai ales spre zonele cerealiere, unde există cele mai favorabile condiţii pentru crearea de gospodării colective, cooperative de producţie şi întovărăşiri agricole puternice, capabile să devină în scurt timp model de gospodărire socialistă, să demonstreze prin fapte superioritatea agriculturii socialiste mecanizate.

Scoţînd în evidenţă succesele însemnate obţinute în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii, trebuie să arătăm, în acelaşi timp, că drumul construcţiei socialiste la sate nu este — şi nici nu poate fi — un drum neted, fără de greutăţi.

Trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conştiinţa micilor producători de la ţară. Pentru ca astfel de schimbări să se producă, este necesară, odată cu crearea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o răbdătoare şi perseverentă muncă de educare a ţăranilor muncitori, în spiritul muncii în comun, şi de convingere a lor, în primul rînd prin puterea exemplului, de superioritatea gospodăriei socialiste. Tocmai de aceea partidul nostru duce o politică de transformare socialistă treptată a agriculturii, politică bazată pe stricta respectare a principiului liberului consimţămînt al ţărănimii muncitoare.

Această politică dă roade bogate; intrarea în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole a sute de mii de familii de ţărani muncitori este rezultatul hotărîrii luate de aceştia, al convingerii lor că păşind pe făgaşul socialismului păşesc pe calea bunei-stări.

Partidul şi guvernul au sprijinit şi vor sprijini şi în viitor pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale, stimulîndu-i să muncească bine pămîntul, să obţină recolte bogate şi venituri mari pe calea vînzării surplusului de produse mai ales către stat la preţuri avantajoase. Dar noi le spunem deschis că oricît de mult sprijin vor primi din partea statului, dacă vor munci mai departe izolat pe petecele lor de pămînt, nu vor putea folosi avantajele agrotehnicii înaintate şi ale mecanizării, nu-şi vor putea asigura pentru ei şi pentru familiile lor o viaţă îmbelşugată.

Succesele cele mai mari şi rezultatele cele mai trainice în munca de dezvoltare a sectorului socialist-cooperatist al agriculturii au fost obţinute în acele regiuni, raioane şi comune unde unităţile socialiste ale agriculturii obţin rezultate economice mai bune, unde organizaţiile de partid duc o muncă politică şi organizatorică perseverentă în rîndurile ţărănimii, respectînd indicaţiile partidului cu privire la liberul consimţămînt al ţăranului muncitor.

Se ştie că atunci cînd au avut loc manifestări de călcare a liberului consimţămînt al ţăranilor muncitori, partidul şi guvernul au combătut şi au curmat cu hotărîre aceste tendinţe, dăunătoare alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi cauzei transformării socialiste a agriculturii.

In timpul din urmă, în unele locuri s-au semnalat din nou abateri ale unor organe de partid şi de stat de la directivele partidului cu privire la respectarea strictă a liberului consimţămînt al ţăranului muncitor. Alergînd după succese rapide, aceste organe şi-au alcătuit programe birocratice de cooperativizare a agriculturii, necorespunzătoare condiţiilor reale; apoi, pentru a le îndeplini în termenele fixate de ele singure, au înlocuit prin metode de presiune munca politică de convingere, bazată pe succesele obţinute de numeroase gospodării colective şi întovărăşiri agricole din toate regiunile ţării.

Partidul şi guvernul condamnă şi sancţionează aspru asemenea metode, oriunde şi oricînd s-ar manifesta.

Orice încercare de a înlocui munca politică de convingere a ţăranului şi studierea atentă a condiţiilor şi posibilităţilor concrete prin metode administrative nu face decît să îndepărteze pe ţăran de gospodăria colectivă, slăbeşte alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi dă apă la moară duşmanului de clasă, care caută să profite de greşelile şi abaterile de la linia partidului, pentru a pescui în apă tulbure.

Transformarea socialistă a agriculturii are loc în condiţiile luptei de clasă.

In ultimii ani, ca efect al aplicării politicii partidului şi statului democrat-popular de îngrădire economică a chiaburimii, de dezvoltare şi consolidare a sectorului socialist al agriculturii, de sprijinire multilaterală a ţărănimii muncitoare, au avut loc însemnate schimbări în relaţiile şi structura de clasă la sate.

Are loc procesul de formare a unei ţărănimi noi, cooperatiste care, aşa cum am mai arătat, cuprinde în momentul de faţă peste 45% din totalul familiilor de ţărani cu gospodărie mică şi mijlocie, încadraţi în diferite forme de cooperare agricolă.

Din masa ţărănimii individuale cu gospodărie mică, un număr din ce în ce mai mare trece în rîndurile mijlocaşilor. Unii mijlocaşi, ca urmare a acţiunii legilor obiective ale micii producţii de mărfuri, intră în rîndurile chiaburimii ca elemente capitaliste noi. In acelaşi timp, ca efect al politicii de îngrădire a chiaburilor precum şi în urma fărîmiţării naturale a proprietăţii agricole individuale, mai multe elemente capitaliste de la sate decad din situaţia de chiaburi, ceea ce a făcut ca în ultimii ani numărul gospodăriilor chiabureşti să se micşoreze.

In această etapă de dezvoltare a relaţiilor de clasă, partidul nostru, mergînd cu consecvenţă pe drumul întăririi continue a alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi al construirii socialismului la sate, continuă să aplice politica de îngrădire economică a chiaburimii, în vederea lichidării treptate şi la sate a exploatarii omului de către om.

Cu privire la aplicarea politicii de îngrădire a chiaburilor, Comitetul Central al partidului, în plenara din august 1953 a subliniat că trebuie să se dea gospodăriilor chiabureşti putinţa să-şi desfăşoare activitatea de producţie şi schimb de mărfuri, în condiţiile prevăzute de lege. Desigur, aceasta se referă la acele elemente chiabureşti care îşi îndeplinesc la timp şi în întregime obligaţiile faţă de stat, respectă legile ţării şi hotărîrile guvernului şi se poartă loial faţă de regimul democrat-popular.

Plenara din iulie 1956 a Comitetului Central a hotărît să recomande gospodăriilor colective şi celorlalte unităţi socialist-cooperatiste să rezolve favorabil cererile de înscriere ale foştilor chiaburi, fiilor de foşti chiaburi şi fiilor de chiaburi care au gospodărie separată şi nu exploatează munca străină, dacă aceştia au o comportare loială faţă de statul democrat-popular şi dacă adunarea generală aprobă cererea lor de înscriere.

De aici nu trebuie trasă concluzia că lupta de clasă la sat s-ar stinge. Desfăşurarea mai ascuţită sau mai puţin ascuţită a luptei de clasă nu depinde numai de clasa muncitoare, de ţărănimea muncitoare, de statul democrat-popular, ci şi de atitudinea pe care o au foştii capitalişti şi moşieri, chiaburii, uneltele acestora.

Trebuie să deschidem bine ochii acelor tovarăşi, care se încîntă cu visul că lupta de clasă la noi ar fi dispărut, că duşmanul de clasă s-ar fi cuminţit. Viaţa pune în lumină fapte de natură să-i trezească la realitate pe cei ce gîndesc aşa.

Duşmanii regimului democrat-popular, din rîndurile chiaburilor şi altor elemente exploatatoare, rămăşiţele fasciste, vechile cozi de topor ale claselor exploatatoare, nu se împacă cu gîndul că socialismul înaintează şi că speranţele lor în restabilirea vechilor rînduieli s-au spulberat pentru totdeauna. Ei nu se dau înlături de la nimic pentru a submina orînduirea democrat-populară, pentru a pune piedici în calea operei de transformare socialistă a agriculturii.

Aceşti vrăjmaşi înverşunaţi ai poporului nu se mulţumesc cu răspîndirea de zvonuri şi clevetiri. Ei folosesc cu viclenie orice slăbiciuni şi greşeli în munca politică, economică, organizatorică a organelor de partid şi de stat sau a organelor de conducere ale unităţilor socialiste; ei caută ori de cîte ori lipsa de vigilenţă le dă prilejul, să împingă la abuzuri şi denaturări ale politicii partidului, să se strecoare în întovărăşiri şi gospodării colective şi să pătrundă chiar în conducerea lor, să lovească în avutul obştesc — toate acestea pentru a provoca nemulţumiri şi dezorientare în rîndurile ţăranilor muncitori, a submina gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole, a pune stavile în calea curentului de trecere a ţărănimii muncitoare pe făgaşul socialismului, a compromite opera de transformare socialistă a agriculturii.

Nu odată ţăranii colectivişti, întovărăşiţi şi individuali, în frunte cu comuniştii, au ştiut să descopere şi să gonească din rîndurile lor astfel de vrăjmaşi ai ţărănimii muncitoare şi ai puterii muncitorilor şi ţăranilor.

Datoria organizaţiilor de partid este să muncească pentru ridicarea conştiinţei politice şi a vigilenţei membrilor de partid şi a tuturor oamenilor muncii de la sate, pentru izolarea şi demascarea elementelor duşmane, pentru paralizarea oricăror uneltiri ale lor.

Elementele exploatatoare şi alţi duşmani ai socialismului trebuie să ştie că orice încercare de a lovi în interesele muncitorilor şi ţăranilor va fi zdrobită de statul popular, în aşa fel încît să le treacă pofta de a mai ridica mîna împotriva orînduirii democrat-populare, a cuceririlor revoluţionare ale oamenilor muncii.

Intărirea şi dezvoltarea economică a gospodăriilor colective, a cooperativelor agricole de producţie şi întovărăşirilor existente este în prezent condiţia principală a înaintării noastre pe frontul construcţiei socialiste. **Sporirea producţiei agricole, vegetale şi animale a unităţilor socialist-cooperatiste, creşterea veniturilor membrilor acestora şi a nivelului lor de trai material şi cultural constituie calea cea mai sigură de a convinge pe ţăranii muncitori cu gospodărie individuală să treacă la agricultura socialistă.**

Gospodăriile agricole colective au dovedit din nou, în anul agricol 1957, superioritatea lor faţă de gospodăriile individuale ale ţărănimii muncitoare. Faţă de producţia medie la hectar pe ţară de 1.233 kg. grîu şi 1.700 kg. porumb — 40% din gospodăriile colective au obţinut producţii de peste 1.500 kg. grîu la ha., 35% din gospodăriile colective au obţinut peste 2.000 kg. porumb la ha.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a citat apoi exemplul unor gospodării agricole colective din diferite regiuni ale ţării care datorită efectuării la timp şi în bune condiţii a lucrărilor agrotehnice au obţinut producţii mult mai mari de grîu, porumb, sfeclă de zahăr, cartofi.

In continuare vorbitorul a spus:

Condiţia de bază a întăririi gospodăriilor colective este realizarea unei juste îmbinări a intereselor obşteşti cu interesele individuale ale colectiviştilor.

Intreaga experienţă a transformării socialiste a agriculturii ne arată marea însemnătate pe care o are dezvoltarea proprietăţii obşteşti pentru întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist-cooperatist. In această direcţie trebuie să se îndrepte preocuparea de căpetenie a colectiviştilor, cooperatorilor şi întovărăşiţilor. Dezvoltarea avutului obştesc corespunde interesului comun al tuturor colectiviştilor, cooperatorilor şi întovărăşiţilor şi totodată interesului fiecăruia dintre ei de a-şi spori veniturile personale.

După cum ştiţi, izvorul principal care alimentează creşterea averii obşteşti este creşterea fondului de bază (fondul indivizibil).

Numai acele gospodării agricole colective care au înţeles să-şi mărească fondurile de bază au reuşit să cumpere animale, să-şi facă plantaţii de vii şi pomi, să-şi construiască grajduri şi magazii, să facă îndiguiri şi diferite amenajări tehnice, să-şi procure mijloace de transport şi altele, asigurînd astfel o puternică creştere a proprietăţii obşteşti şi o retribuire ridicată a muncii colectiviştilor.

Relevînd pe baza unor exemple concrete faptul că gospodării colective cu terenuri învecinate şi cu condiţii economico-naturale asemănătoare obţin rezultate cu totul diferite după cum se preocupă sau nu de creşterea fondului de bază, vorbitorul a spus în continuare:

Din păcate sînt şi gospodării colective în care încă nu se înţelege marea importanţă a fondului de bază pentru prosperitatea colectiviştilor. Un număr de 276 gospodării colective nu au repartizat anul trecut nici un ban pentru fondul de bază.

Din acestea, 42 gospodării sînt în regiunea Piteşti, 30 în regiunea Bucureşti, 27 în regiunea Timişoara, regiuni în care s-au obţinut recolte bune. Tendinţa rezervată a unor colectivişti faţă de fondul obştesc trebuie combătută cu perseverenţă şi cu răbdare, ca o tendinţă dăunătoare intereselor proprii ale colectiviştilor; în această direcţie organizaţiile de partid au de desfăşurat o muncă largă de lămurire a colectiviştilor, pe bază de fapte şi exemple convingătoare prin caracterul lor concret şi uşor de controlat.

Cînd vine vremea împărţirii veniturilor, colectiviştii trebuie să se gîndească la viitor şi, ca buni gospodari, să nu împartă pe zile-muncă toate produsele şi toţi banii, ci să repartizeze pentru creşterea avutului obştesc cotele prevăzute de statut.

Dacă colectiviştii din gospodăriile colective, care nu au făcut acest lucru pînă acum, vor continua să consume **tot sau aproape tot ce produc, fără să** pună nimic la fondul de bază, gospodăriile lor colective nu vor putea să cumpere animale, nu se vor putea ocupa în mod serios de sporirea producţiei vegetale şi animale care să aducă mărirea veniturilor colectiviştilor.

Sînt şi cazuri cînd gospodării colective nu depun la fondul de bază, făcîndu-şi socoteala că bani pentru investiţii vor găsi din creditele acordate de stat. Este bine să se ştie că asemenea gospodării colective nici credite nu vor putea căpăta uşor, căci statul va acorda credite acelor gospodării colective, care îmbină creditele cu fondurile lor proprii. Ţinînd seama de rolul deosebit de important pe care îl are fondul de bază în dezvoltarea gospodăriilor agricole colective, propunem să se analizeze dacă nu este mai bine ca **IN FIECARE GOSPODĂRIE COLECTIVĂ ŞI COOPERATIVĂ AGRICOLĂ DE PRODUCŢIE SĂ SE ASIGURE O CREŞTERE INSEMNATĂ A FONDULUI DE BAZĂ, PRIN REŢINEREA UNUI ANUMIT PROCENT NU NUMAI DIN VENITURILE BĂNEŞTI, CI ŞI DIN VENITURILE IN NATURĂ REALIZATE DE GOSPODĂRIA COLECTIVĂ SAU DE COOPERATIVA AGRICOLĂ DE PRODUCŢIE.** Aceasta va fi în interesul dezvoltării producţiei în gospodăriile şi cooperativele agricole de producţie, pentru a-şi procura banii necesari cumpărării de animale, construirii de grajduri şi magazii, sau altor nevoi gospodăreşti.

Arătînd cum a ajutat statul democrat-popular gospodăriile colective prin credite să se întărească economiceşte, vorbitorul a subliniat că an de an creşte partea pe care gospodăriile colective o dau pentru investiţii din propriile lor mijloace.

Fondurile de investiţii trebuie folosite cu multă chibzuinţă şi simţ de răspundere.

Cele mai rentabile investiţii sînt, în gospodăriile cooperatist-socialiste, acelea în care se are în vedere dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, astfel ca pe lîngă dezvoltarea producţiei de cereale să se organizeze ferme pentru vaci de lapte, pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor şi păsărilor, cultura plantelor tehnice, a legumelor şi zarzavaturilor, a viţei de vie, a pomilor roditori şi altele.

In gospodăria colectivă, fiecare primeşte partea din venituri potrivit cu munca pe care a depus-o, cu numărul de zile-muncă efectuate. In goana unor colectivişti după cît mai multe zile-muncă, sînt cazuri cînd membrii unor brigăzi de producţie care au obţinut de pildă 1.500 kg. porumb la hectar, au fost la fel retribuiţi ca şi membrii unor brigăzi care, în aceleaşi condiţiuni de climă, de sol, de utilaj şi forţă de muncă au obţinut 3.000 kg. la ha. Acest lucru nu este just şi nu poate să stimuleze dragostea de muncă a colectiviştilor harnici şi cu tragere de inimă.

Pentru a se înlătura acest neajuns şi a se răsplăti munca fiecăruia după cum merită cu adevărat, un număr de 92 gospodării colective au introdus retribuirea muncii nu numai în raport cu cantitatea muncii depuse, ci şi în funcţie de rezultatele muncii, de cantitatea de produse obţinute de brigada sau echipa respectivă. Un asemenea sistem de retribuire a muncii realizează o mai bună îmbinare a interesului obştesc cu cel individual, cointeresînd mai puternic pe colectivişti la sporirea producţiei la hectar.

Este semnificativ că iniţiativa creatoare a maselor a scos la suprafaţă forme variate de aplicare a principiului de retribuire în raport cu rezultatele muncii depuse.

Introducerea retribuirii muncii în raport cu producţia a dat rezultate bune în toate gospodăriile colective unde s-a aplicat; s-a întărit disciplina în muncă şi răspunderea personală în executarea lucrărilor agricole, ceea ce a contribuit la sporirea producţiei şi, mai ales, a productivităţii muncii.

Este de mare însemnătate ca organele de partid şi de stat, consiliile de conducere ale gospodăriilor colective să studieze temeinic experienţa de pînă acum a gospodăriilor colective care au introdus retribuirea muncii nu numai după zile-muncă, ci şi după rezultatele muncii depuse, pentru a trage învăţăminte privind îmbunătăţirea organizării şi retribuirii muncii în gospodăriile colective.

In legătură cu necesitatea concentrării eforturilor înspre consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, atrage atenţia faptul că în ultimul an a crescut numărul gospodăriilor colective mari de peste 1.000 ha. şi chiar de peste 3.000 ha., iar pe alocuri se observă că s-au unit 2 sau mai multe gospodării mici într-o gospodărie colectivă mai mare.

Gospodăriile colective mari au mai multe posibilităţi de a organiza o producţie raţională multilaterală, folosind mai deplin forţa de muncă, măsurile agrotehnice şi tehnica modernă.

Este necesar să se acorde gospodăriilor agricole colective mari un deosebit sprijin, îndrumîndu-le şi ajutîndu-le cu cadre calificate, cu mijloace mecanizate ale S.M.T.-urilor, pentru ca să-şi organizeze cît mai bine producţia, să-şi dezvolte diferite ramuri de producţie, potrivit condiţiilor de climă, sol şi economice şi să folosească pe larg cuceririle ştiinţei agricole şi experienţa înaintată. **Acolo unde din propria voinţă a colectiviştilor, ca un rezultat al procesului de consolidare a gospodăriilor colective, vor apare tendinţe de creare a unor gospodării colective mai mari prin unirea unora mai mici, asemenea tendinţe trebuie privite în mod pozitiv de către organele de partid şi de stat şi sprijinite, ca un fenomen ce se va dezvolta în mod firesc într-o etapă viitoare a operei de transformare socialistă a agriculturii în ţara noastră.**

După ce a vorbit despre însemnătatea apărării avutului obştesc împotriva oricăror încercări de a-l prăda, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că un bun de preţ al agriculturii socialiste sînt cadrele.

Colectiviştii, cooperatorii şi întovărăşiţii sînt vital interesaţi ca în fruntea lor să stea numai oameni cinstiţi, cu dragoste de muncă şi de avuţia obştească, buni gospodari, pricepuţi. Datoria organelor şi organizaţiilor de partid şi de stat este de a sfătui pe colectivişti, cooperatori şi întovărăşiţi să aleagă la conducerea treburilor obşteşti pe cei mai buni dintre ei, de a sprijini cu dragoste cadrele de conducere ale unităţilor cooperatiste, ajutîndu-le să crească, să se califice, să-şi înfăptuiască cu succes sarcinile mari şi de răspundere ce le revin.

Ocupîndu-se de problemele întovărăşirilor agricole, vorbitorul a arătat între altele:

IN FAZA ACTUALĂ A CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE LA SATE O INSEMNĂTATE DEOSEBITĂ AU IN ŢARA NOASTRĂ INTOVĂRĂŞIRILE AGRICOLE. Intovărăşirea agricolă s-a dovedit a fi forma de cooperare cea mai accesibilă ţăranului muncitor.

In întovărăşirile agricole iese puternic în evidenţă rolul staţiunilor de maşini şi tractoare, ca o pîrghie puternică în mîinile statului pentru a ajuta ţărănimii muncitoare să sporească producţia agricolă şi pentru a o deprinde cu organizarea socialistă a agriculturii.

ESENŢIAL IN MOMENTUL DE FAŢĂ PENTRU DEZVOLTAREA ECONOMICĂ A INTOVĂRĂŞIRILOR ESTE CA INTOVĂRĂŞIŢII SĂ EXECUTE IN COMUN TOATE LUCRĂRILE AGRICOLE. Numărul de întovărăşiri care efectuează toate muncile în comun este în creştere, însă în măsură insuficientă. Multe întovărăşiri au efectuat în comun aratul, semănatul şi recoltatul păioaselor, altele au efectuat în comun aratul şi semănatul tuturor culturilor agricole.

Cea mai mare parte din întovărăşirile care au efectuat toate muncile agricole în comun şi au folosit utilajul S.M.T.-urilor, au obţinut producţii mult mai mari la hectar decît ţăranii individuali, dovedind astfel superioritatea lor faţă de gospodăriile agricole individuale.

Intovărăşiri cu bune rezultate în producţie sînt din ce în ce mai multe, iar exemplul lor arată convingător, prin fapte, foloasele mecanizării, foloasele efectuării lucrărilor în comun pe suprafeţe întinse.

Cu toate acestea, în multe întovărăşiri agricole nu s-a înţeles încă, din păcate, că munca în comun este cel mai puternic mijloc pentru sporirea producţiei agricole în întovărăşire şi că fără de muncă în comun nu este cu putinţă nici folosirea raţională a maşinilor şi tractoarelor.

In ultimele luni, această situaţie s-a schimbat într-o oarecare măsură. Este necesar ca în campania agricolă de primăvară întovărăşirile să strîngă întreaga cantitate de sămînţă necesară pentru a însămînţa în comun toată suprafaţa, ca astfel să se poată bucura de avantajele îndeplinirii lucrărilor agricole pe terenuri întinse cu mijloace mecanizate şi de îndrumarea specialiştilor la aplicarea regulilor agrotehnice.

Un lucru bun în organizarea muncii în întovărăşirile agricole este faptul că unele din ele au organizat **munca pe brigăzi,** ţinînd seama la alcătuirea brigăzilor de vecinătăţi, de rubedenii, de suprafeţe de teren ce pot fi lucrate de brigăzi, etc. Organizarea muncii pe brigăzi înlesneşte ajutorarea între ei a întovărăşiţilor la executarea lucrărilor agricole, sporeşte spiritul lor de răspundere faţă de efectuarea în bune condiţii a acestor lucrări şi ridică productivitatea muncii în întovărăşire.

Pentru întărirea şi dezvoltarea întovărăşirilor agricole, de o însemnătate hotărîtoare este crearea şi sporirea averii obşteşti.

Puterea întovărăşirii, capacitatea ei de dezvoltare economică în vederea creşterii bunei stări a întovărăşiţilor, constă în bunurile procurate în comun şi în fondul de bază.

Este datoria comitetelor regionale şi raionale de partid să desfăşoare în rîndurile întovărăşiţilor o temeinică muncă de lămurire pe bază de exemple concrete, pentru a-i convinge că munca în comun şi dezvoltarea fondului obştesc constituie calea prin care întovărăşiţii îşi pot asigura folosirea marilor posibilităţi ale agriculturii socialiste.

Ici-colo au avut loc şi unele încercări ale organelor locale de partid şi de stat de a forţa transformarea unor întovărăşiri agricole sau cooperative de producţie în gospodării colective. Asemenea fapte nu au nimic comun cu politica partidului şi guvernului nostru.

Subliniind că deşi întovărăşirile agricole constituie o treaptă inferioară a formei de cooperare în producţie, ele ocupă primul loc ca număr de unităţi, familii şi suprafaţă, ceea ce demonstrează justeţea hotărîrilor partidului de a le sprijini consolidarea lor economico-organizatorică, vorbitorul a arătat în continuare:

Pe măsură ce întovărăşiţii se vor convinge din experienţa proprie şi din experienţa gospodăriilor colective fruntaşe, de avantajele agriculturii socialiste, ei trebuie să fie sprijiniţi de a trece la forma superioară de cooperare în producţie — la gospodăria agricolă colectivă. Trecerea întovărăşirii la gospodăria colectivă nu trebuie însă forţată, ci ea trebuie să fie rodul liberului consimţămînt al întovărăşiţilor, pornit din conştiinţa că este în interesul lor material să treacă la gospodăria agricolă colectivă. Aceasta este chezăşia creării unei gospodării colective trainice. Procedînd în felul acesta, nici un duşman, oricît de viclean ar fi, nu va putea abate pe ţăranii muncitori de pe calea luminoasă a socialismului.

In procesul de întărire şi dezvoltare a întovărăşirilor agricole, au apărut la unele întovărăşiri, care şi-au creat un însemnat fond obştesc, forme de repartizare a veniturilor, în care se îmbină repartizarea după munca depusă de fiecare întovărăşit cu acordarea unei rente pentru pămîntul adus în întovărăşire.

Plenara din iulie 1956 a C.C. al Partidului, ţinînd seama de propunerile făcute de numeroşi ţărani muncitori şi de experienţa unor asemenea întovărăşiri, a recomandat ca în raioanele şi comunele în care majoritatea ţăranilor muncitori nu fac parte din gospodăriile agricole colective şi unde sînt un mare număr de mijlocaşi, organele de partid şi de stat să stimuleze şi să sprijine crearea de cooperative agricole de producţie cu rentă, în care repartizarea veniturilor să se facă după munca depusă, precum şi după suprafaţa, calitatea şi modul de folosinţă a terenului adus în cooperativă.

Comitetele regionale şi raionale de partid, sfaturile populare trebuie să se ocupe de îndrumarea cooperativelor agricole de producţie în vederea întăririi lor economico-organizatorice.

Tovarăşi,

Transformarea socialistă a agriculturii şi creşterea producţiei agricole sînt strîns legate de mecanizarea agriculturii, de introducerea progresului tehnic în toate ramurile producţiei agricole. In etapa actuală de dezvoltare a economiei socialiste în ţara noastră, staţiunile de maşini şi tractoare ale statului se dovedesc a fi o pîrghie puternică în dezvoltarea agriculturii, un preţios sprijin în epoca de reorganizare socialistă a satului, de întărire a alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. S.M.T.-urile au cîştigat şi cîştigă pe zi ce trece stima şi încrederea maselor largi ţărăneşti, care văd în ele ajutorul concret al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, pentru mecanizarea, îndrumarea şi organizarea mai bună a producţiei agricole, pentru obţinerea de recolte bogate.

Statul — a spus vorbitorul — a investit sume importante pentru dezvoltarea continuă a S.M.T.-urilor. Unităţile agricole socialist-cooperatiste nu ar fi putut să-şi asigure suficiente mijloace financiare şi materiale pentru a-şi procura parcul de maşini şi tractoare care le stă la dispoziţie astăzi prin S.M.T.-uri.

Pentru executarea lucrărilor agricole de către S.M.T.-uri, statul a cheltuit în anul 1957 suma de 702.917.000 lei, iar dacă adăugăm amortizarea tractoarelor şi maşinilor agricole şi a construcţiilor staţiunilor de maşini şi tractoare, rezultă că statul a cheltuit suma de 957.368.000 lei.

Datorită lucrărilor de bună calitate efectuate de tractoarele şi maşinile S.M.T.-urilor gospodăriile colective, cooperativele de producţie şi întovărăşirile agricole au realizat o producţie medie cu 300—400 kg. cereale mai mare decît a ţăranilor individuali, care au lucrat cu vitele. Calculînd, pentru anul 1957, acest spor de producţie pe suprafaţa de 2.500.000 ha. cooperativizată pe care s-au îndeplinit lucrările agricole de către S.M.T.-uri, rezultă un spor total de cel puţin 750.000 tone cereale, care, la preţul de contractare al statului, se ridică la suma de cca. 800 milioane lei.

Iată ce roade culege ţărănimea muncitoare datorită mecanizării agriculturii, sprijinului primit din partea statului democrat-popular, alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare.

Problema principală care stă astăzi în faţa S.M.T.-urilor este folosirea la maximum a capacităţii tractoarelor şi maşinilor agricole de care dispun, pentru a face faţă nevoilor crescînde de muncă mecanizată ale sectorului socialist-cooperatist în plină dezvoltare.

In ultimii ani, S.M.T.-urile au făcut progrese în folosirea tractoarelor şi maşinilor agricole, al căror grad de utilizare a crescut.

Numărul hectarelor arătură normală pe tractor convenţional a crescut în medie pe ţară, de la 232 în 1953 la 267 în 1957. Experienţa unor staţiuni de maşini şi tractoare fruntaşe ne arată că nici pe departe nu sînt folosite posibilităţile şi rezervele existente de utilizare a parcului de maşini şi tractoare.

Dacă exemplul S.M.T.-urilor fruntaşe va fi urmat de mecanizatorii din toate S.M.T.-urile şi se vor realiza peste tot 430 ha. arătură normală de fiecare tractor convenţional, se va putea executa cu acelaşi parc de tractoare pe care îl avem astăzi un plus de cca. 3.280.000 ha. arătură normală, adică munca pe un an întreg a peste 8.000 de tractoare.

Progresele realizate în procesul transformării socialiste a agriculturii au creat condiţiile favorabile pentru utilizarea completă a tractoarelor şi maşinilor agricole, mecanizatorii putînd acum să-şi organizeze munca mai bine pe suprafeţe întinse, decît pe micile loturi de terenuri individuale, cu mai puţine deplasări în gol.

Rezultatele dovedesc că trimiterea unor brigăzi permanente, dotate cu toate tractoarele şi agregatele necesare, în gospodăriile colective mai mari de 500 ha. şi pe grupe de gospodării colective mai mici, dar învecinate, asigură un volum mai mare de lucrări, o mai înaltă calitate şi un preţ de cost redus.

O problemă deosebit de importantă în momentul de faţă pentru S.M.T. este lichidarea consumului exagerat de piese de schimb care scumpesc preţul de cost al lucrărilor agricole, precum şi asigurarea aprovizionării staţiunilor cu sortimentele de piese în cantităţile necesare.

Cade în sarcina Ministerului Industriei Grele şi Ministerului Agriculturii şi Silviculturii să asigure pe deplin cantităţile şi sortimentele necesare de piese de schimb, să se preocupe de mai buna organizare a muncii, să lupte pentru înlăturarea dificultăţilor şi a lipsurilor existente, pentru a se ajunge în scurt timp la îmbunătăţirea calităţii şi la scăderea serioasă a preţului lor de cost.

Vorbitorul a arătat în continuare necesitatea de a se îmbunătăţi întreţinerea parcului de tractoare şi maşini agricole, de a se continua mai intens calificarea tractoriştilor ca mecanici agricoli şi datoria organizaţiilor de partid şi sindicale de a munci pentru ridicarea continuă a conştiinţei socialiste şi a spiritului de răspundere al mecanizatorilor.

In domeniul important al mecanizării agriculturii trebuie să continuăm dotarea S.M.T.-urilor cu tractoare şi maşini agricole perfecţionate, să facem paşi serioşi în mecanizarea viticulturii, pomiculturii, legumiculturii şi mai cu seamă a creşterii vitelor, îmbunătăţind şi consolidînd an de an baza tehnico-materială a agriculturii.

Problemele organizării muncii în S.M.T.-uri, ale realizării indicilor economici, prin cointeresarea materială şi stimularea tuturor cadrelor de mecanizatori — trebuie să fie în centrul atenţiei organelor de partid şi de stat, a secţiilor agricole, a staţiunilor de maşini şi tractoare.

In activitatea noastră pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea însemnată a producţiei agricole-marfă provenită din sectorul socialist, gospodăriile agricole de stat ocupă un loc de cea mai mare însemnătate.

Partidul a definit rolul gospodăriilor agricole de stat ca centre puternice ale dezvoltării agriculturii, menite să dovedească ţărănimii muncitoare superioritatea agriculturii socialiste mecanizate şi a aplicării metodelor ştiinţifice agrotehnice şi să pună la dispoziţia ţărănimii muncitoare seminţe selecţionate material săditor pomi-viticol şi animale de rasă pentru prăsilă.

Cu toate că din primii ani de funcţionare, gospodăriile agricole de stat au realizat unele progrese, ele n-au reuşit pînă în anul 1955 să aibă o orientare clară în ce priveşte profilul producţiei şi organizarea lor economică.

Gospodăriile agricole de stat cultivau un număr prea mare de culturi, din care unele nu prezentau importanţă pentru fondul central al statului. Ele au mers un timp pe linia greşită de reducere a culturii porumbului şi de mărire a suprafeţelor cultivate cu plante tehnice, care cereau un număr mare de braţe de muncă, dădeau producţii slabe şi nu puteau avea rentabilitate. Restringerea culturii cerealelor şi în special restrîngerea culturii porumbului a avut rezultate dăunătoare, a creat greutăţi în dezvoltarea creşterii animalelor şi în sporirea producţiei de lapte şi carne.

Gospodăriile agricole de stat erau organizate în gospodării cu suprafeţe de teren prea mari, cu terenuri fărîmiţate într-un număr mare de parcele, distanţate unele de altele, greu de administrat şi de condus. Nu exista o preocupare susţinută pentru a mări suprafaţa totală a gospodăriilor agricole de stat prin preluarea terenurilor rezerve de stat, administrate de către sfaturile populare şi a gospodăriilor exploatate neraţional şi neeconomic de diferite departamente.

In continuare tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că Congresul al II-lea al P.M.R., iar apoi Plenara din decembrie 1956 a C.C. al Partidului a stabilit o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea situaţiei în gospodăriile agricole de stat. Trecînd în revistă roadele acestor măsuri, vorbitorul a arătat între altele:

Gospodăriile de stat au cultivat cu cereale pentru boabe o suprafaţă de 474.000 ha. în anul 1956 şi de 580.000 ha. în 1957, faţă de 377.000 ha. cîte s-au cultivat în anul 1955. In mod deosebit a crescut suprafaţa cultivată cu grîu şi porumb.

In 1957 s-au cultivat cu grîu şi secară 314.000 ha. faţă de 187.000 ha. în anul 1955, iar cu porumb 200.000 ha. faţă de numai 83.000 ha. în 1955.

In ultimii ani a crescut producţia obţinută la hectar la grîu, ajungîndu-se în anul 1957 la o producţie medie de 1.400 kg. la ha.

Datorită producţiilor mai mari de cereale, gospodăriile agricole de stat au livrat anul trecut fondului central peste 385.000 tone grîu şi secară, depăşind cu 10 la sută planul, după ce au asigurat din producţia proprie sămînţa selecţionată necesară recoltei următoare.

In mod deosebit a crescut producţia de porumb care a ajuns în 1957 la 375.000 tone, cu 255.000 tone mai mult decît în 1955.

La obţinerea acestor producţii ridicate au contribuit mecanizarea în proporţie de 92 la sută a lucrărilor de întreţinere a culturii porumbului, folosirea îngrăşămintelor organice în cantitate de 968.000 tone pe o suprafaţă de 49.000 ha., a îngrăşămintelor minerale în cantitate de 94.000 tone pe o suprafaţă de 481.000 ha. şi însămînţarea întregii suprafeţe cu sămînţă dublu hibridă, productivă şi de calitate.

Nu toate gospodăriile de stat s-au arătat însă la înălţimea sarcinii ce le-a fost încredinţată de a realiza o sporire însemnată a producţiei de porumb. Un număr de 29 gospodării de stat au produs de pe o suprafaţă totală de 17.755 ha., în medie mai puţin de 1.000 kg. porumb la ha.

Caracteristic nu este însă că un număr de gospodării agricole de stat au dat recolte necorespunzătoare, ci faptul că **gospodăriile agricole de stat care au obţinut an de an producţii mari de grîu şi porumb se găsesc în fiecare zonă de cultură a acestor plante şi ele indică linia de înaintare a tuturor gospodăriilor de stat, recoltele la care fiecare din gospodăriile de stat poate şi trebuie să ajungă. Rezultatele obţinute în producţia de cereale de gospodăriile de stat fruntaşe confirmă pe deplin aprecierea făcută de C. C. al partidului că gospodăriile agricole de stat pot să furnizeze în anii care urmează, cea mai mare parte din cerealele necesare fondului central al statului.**

Pînă la sfîrşitul anului 1960, suprafaţa arabilă a gospodăriilor agricole de stat va trebui să crească la cca. 1.200.000 ha.

Gospodăriile agricole de stat vor livra fondului central al statului 400.000 tone grîu în anul 1958. Aceasta este însă o sarcină cu mult sub posibilităţile pe care le au gospodăriile agricole de stat. In anii următori prin îmbunătăţirea agrotehnicii, prin mecanizarea şi prin aplicarea de îngrăşăminte organice şi minerale, gospodăriile agricole de stat trebuie să obţină recolte medii la grîu de 2.000 kg. la hectar.

Este oare aceasta posibil de realizat?

Este interesant şi sugestiv să atragem atenţia consfătuirii asupra producţiei de grîu realizată de ţări prietene ca R. Cehoslovacă şi R. D. Germană.

După datele Consiliului de Ajutor Economic Reciproc gospodăriile agricole de stat din R. Cehoslovacă obţin o producţie medie de grîu de 2.300 kg. la hectar.

Faceţi şi dv. socoteala, dacă gospodăriile agricole de stat ar realiza o medie de 2.000 kg. grîu la hectar la suprafaţa de 400.000 ha. ar însemna o producţie totală de 800.000 tone grîu. Dacă ne-am apropia de producţia medie de grîu din gospodăriile agricole de stat din Cehoslovacia aceasta ar însemna, la o medie de 2.300 kg. la hectar, o pro-

(Continuare în pag. 3-a)

Un grup de participanţi în timpul unei pauze.

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

ducție totală a gospodăriilor agricole de stat de 920.000 tone grîu anual.

Numeroase gospodării agricole de stat au realizat în anul trecut producții medii de grîu de peste 2000 kg la hectar. Avem, deci, o experiență pozitivă care ne arată că în noi înșine, în oamenii din sectorul gospodăriilor agricole de stat, stă putința realizării recoltelor bogate.

Menționăm că în R.D. Germană unde se folosesc 130 kg. de îngrășăminte chimice la hectar se realizează la grîu recolte medii mult mai mari de peste 3.000 kg. la hectar, an după an, pe întreaga suprafață însămînțată.

Nu merită oare ca lucrătorii din agricultură să studieze metodele agrotehnice și mijloacele folosite în R. Cehoslovacă și R.D. Germană pentru realizarea producțiilor mari la hectar colaborînd cu lucrătorii din agricultură din aceste țări, să le experimenteze și să le adapteze la condițiile de climă și sol ale țării noastre? Doar se știe că tovarășii noștri din R. Cehoslovacă și R. D. Germană s-au arătat întotdeauna gata să ne împărtășească din experiența lor.

Dezvoltării culturii porumbului va trebui să i se dea și de acum înainte o mare însemnătate astfel ca gospodăriile agricole de stat să-și acopere integral furajele necesare creșterii și îngrășării de animale și păsări, contribuind la acoperirea în mare parte a consumului de carne al oamenilor muncii de la orașe.

Gospodăriile agricole de stat aplicînd mai multe îngrășăminte chimice granulate și organice, mărind an de an suprafețele irigate trebuie să realizeze în următorii ani o producție medie la hectar de circa 3.000 kg. porumb.

Trebuie să spunem că tovarășii cărora li s-a încredințat răspunderea conducerii centrale a gospodăriilor agricole de stat au cerințe foarte concrete și foarte largi cînd este vorba ca statul să acorde fonduri pentru investiții și devize, pentru mecanizare sau pentru procurarea de semințe și animale de rasă de mare productivitate. Dar cînd trebuie să se stabilească cu cît va crește producția la hectar și cu cît vor spori cantitățile de cereale livrate statului ca urmare a investițiilor, a mecanizării și modernizării procesului de producție ei nu mai vorbesc concret și devin de o inexplicabilă timiditate și lipsă de precizie.

Pentru ca gospodăriile agricole de stat să poată obține recolte mari și constante de cereale, industria noastră chimică are datoria să le pună la dispoziție cantitățile necesare de substanțe insectofungicide și herbicide, precum și îngrășăminte minerale.

Vom ajunge în scurt timp ca în gospodăriile de stat să se mecanizeze complet lucrările de pregătire a terenului, de împrăștiere a îngrășămintelor, lucrările de însămînțare, îngrijire și recoltare a culturilor de grîu și porumb. Multe din mașinile folosite în mecanizarea culturii grîului sînt introduse pentru prima oară la noi în țară. Tehnicienii și mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat trebuie să învețe să lucreze cît mai bine cu ele, să le cunoască pînă în cele mai mici amănunte, să le îngrijească cu multă atenție și pricepere, cu spirit de răspundere.

Pentru a obține recolte mari și constante la porumb, mai ales în zonele secetoase, va trebui ca gospodăriile agricole de stat să mărească an de an suprafețele amenajate pentru cultura irigată a porumbului, astfel ca pînă în anul 1960 să ajungă la 50.000 ha.

Gospodăriile agricole de stat au obligația să însămînțeze grîu din soiurile cele mai productive, rezistente la ger și secetă, la boli și dăunători, rezistente la cădere, pentru a putea mecaniza recoltatul fără pierderi de boabe, să cultive cei mai buni și productivi hibrizi dubli de porumb.

În ce privește **creșterea animalelor** în gospodăriile de stat, s-au obținut în ultimii ani unele rezultate bune.

Progresele realizate de gospodăriile de stat în producția de carne, lapte, grăsimi, ouă și lînă sînt încă nesatisfăcătoare, nu s-au ridicat la nivelul posibilităților pe care le au.

S-au creat condițiile ca gospodăriile agricole de stat să contribuie într-o măsură cu mult mai mare la aprovizionarea populației din orașe și din centre industriale, cu carne și grăsimi.

Vorbitorul a arătat în continuare sarcinile concrete ale gospodăriilor agricole de stat în ceea ce privește creșterea porcilor, bovinelor, oilor și a păsărilor.

În vederea îmbunătățirii aprovizionării populației cu carne, gospodăriile agricole de stat vor organiza combinate industriale de creștere și îngrășare a animalelor și păsărilor; pentru aceasta este necesar să se construiască în anii următori un număr corespunzător de fabrici pentru producerea furajelor combinate și a făinii de lucernă și trifoi.

În acțiunea partidului și guvernului de extindere a suprafețelor cultivate cu porumb hibrid, gospodăriilor agricole de stat le revine sarcina de a produce an de an cantități tot mai mari de sămînță de porumb dublu hibridă. Sămînța hibridă bine condiționată și calibrată, constituie prima chezășie pentru obținerea unor recolte bogate de porumb. De aceea este necesar să se construiască instalații de uscat și calibrat porumb în gospodăriile mari producătoare de sămînță hibridă.

Una dintre problemele cele mai importante în gospodăriile agricole de stat este profilarea și organizarea acestora în unități economice rentabile. Gospodăriile cu suprafețe prea întinse au fost reorganizate în gospodării pînă la 5.000 ha teren agricol; experiența ne arată că această măsură a fost justă, gospodăriile reorganizate devenind gospodării economice, mai ușor de îndrumat și condus. Această acțiune de reorganizare trebuie să continue, ținîndu-se seama de profilul fiecărei gospodării și de perspectivele ei de dezvoltare.

Creșterea continuă a producției la hectar, a productivității animalelor și reducerea timpului de muncă pe unitatea de produs este calea pe care trebuie să se dezvolte activitatea economică de producție a gospodăriilor agricole de stat.

Consfătuirea noastră — a arătat în continuare tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — are loc într-o perioadă cînd sectorul socialist al agriculturii capătă o greutate tot mai mare în ansamblul producției agricole și al producției-marfă.

Deși între diferitele unități există deosebiri în ce privește gradul de dezvoltare a relațiilor de producție socialiste și multe folosesc încă în măsură neîndestulătoare marile posibilități și rezerve ale modului de producție socialist, de pe acum extinderea luată de sectorul socialist își arată roadele pozitive în producția agricolă, oferind o bază trainică și tot mai largă pentru dezvoltarea ei multilaterală și deschizînd îmbucurătoare perspective de viitor.

Acesta este rezultatul uriașei munci politice și organizatorice desfășurate de Partidul Muncitoresc Romîn, care a știut să aplice creator învățătura leninistă cu privire la cooperativizarea agriculturii și să tragă învățăminte din bogata experiență sovietică, în condițiile specifice ale țării noastre și ale fazei de dezvoltare în care ne aflăm.

Ocupîndu-se în continuare de unele din principalele sarcini în lupta pentru sporirea producției agricole, vorbitorul a amintit că Directivele Congresului al II-lea al partidului cu privire la sporirea producției agricole prevăd mărirea suprafeței arabile a țării, folosirea deplină și cît mai economică a pămîntului.

Amintind faptul că în ultimii doi ani a fost redată agriculturii o suprafață de 169.000 ha. teren agricol, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că această suprafață poate și trebuie să fie mult lărgită și a indicat în acest sens o serie de metode între care: valorificarea pășunilor naturale slab productive, redarea în agricultură a cel puțin 100.000 ha din lunca inundabilă a Dunării în afară de terenurile îndiguite pînă acum, iar alte 100.000 de ha pot fi cîștigate pentru agricultură prin îndiguirea și regularizarea celorlalte rîuri din țara noastră punerea în valoare a cel puțin 100.000 ha terenuri nisipoase din Oltenia, nord-vestul și sud-vestul țării, luarea în cultură a cel puțin 100.000 ha de pămînturi sărăturoase, înlăturarea risipei suprafețelor arabile plantate cu perdele de protecție, lupta împotriva eroziunii.

Revenindu-se la faptul că în condițiile țării noastre, mijlocul principal pentru a obține belșug de produse agricole îl constituie în primul rînd nu mărirea suprafețelor ci sporirea producției la ha, vorbitorul a subliniat însemnătatea introducerii și generalizării metodelor agrotehnice avansate ca: arăturile de toamnă pentru culturile de primăvară, folosirea gunoiului de grajd și a îngrășămintelor minerale, extinderea culturilor irigate.

Statul democrat-popular, a arătat vorbitorul, a făcut investiții importante pentru a mări producția de îngrășăminte minerale. Sprijinindu-ne pe dezvoltarea industriei socialiste vom merge cu toată hotărîrea pe linia chimizării agriculturii.

Amintind că lucrul cel mai important în dezvoltarea agriculturii este sporirea producției de cereale, mai ales de grîu și de porumb, vorbitorul a arătat că în urma măsurilor luate de partid și guvern pentru stimularea materială a producătorilor agricoli, suprafețele cultivate cu grîu și cu secară au crescut de la 2.988.000 hectare în anul 1950, la 3.123.000 ha în anul 1957. Cu toate că a depășit cifrele obținute în vechea Romînie, producția la ha este necorespunzătoare față de condițiile de climă și de sol din țara noastră și față de posibilitățile create de statul democrat-popular. Trebuie să depunem eforturi, a subliniat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pentru ca pînă în anul 1960 să ajungem să însămînțăm 3.500.000 ha cu grîu și secară și să obținem o producție totală de cel puțin 5.500.000 de tone. Vorbitorul a relevat în continuare că este necesară buna îngrijire a culturilor, recoltarea la timp și fără pierderi, generalizarea recoltatului mecanic cu combina, crearea unor soiuri noi de grîu de înaltă productivitate și calitate superioară și, în acest sens, să se intensifice schimbul de semințe dintre institutele de cercetări și stațiunile experimentale de la noi și institutele din alte țări mari cultivatoare de grîu de toamnă care au condiții asemănătoare de climă și sol.

Ocupîndu-se de dezvoltarea culturii porumbului, extinderea suprafețelor și creșterea producției de porumb la ha, vorbitorul a relevat că astăzi în țara noastră se cultivă cu porumb 25 la sută din întreaga suprafață ocupată cu această cultură în Europa. Între țările sistemului socialist, ocupăm locul al III-lea după U.R.S.S. și R. P. Chineză în ce privește suprafața cultivată cu porumb. Vorbitorul a subliniat că directivele Congresului al II-lea al Partidului prevăd ca pînă în 1960, să se extindă suprafața cultivată cu porumb pînă la 4.000.000 ha în vederea obținerii unei producții anuale de cel puțin 8—9.000.000 tone.

PUTEM ȘI TREBUIE SĂ AJUNGEM ÎN SCURT TIMP LA O PRODUCȚIE MEDIE PE ȚARĂ DE CEL PUȚIN 2.000 KG. PORUMB BOABE LA HECTAR. IAR TREPTAT SĂ AJUNGEM LA PRODUCȚII MEDII PE ȚARĂ DE 2.500 KG. ȘI CHIAR MAI MULT.

ÎN CONDIȚII NORMALE DE VEGETAȚIE, DE MECANIZARE COMPLETĂ, DE FOLOSIRE PE SCARĂ LARGĂ A ÎNGRĂȘĂMINTELOR MINERALE ȘI DE GENERALIZARE A CULTURII PORUMBULUI HIBRID, SE POATE OBȚINE ÎN ȚARA NOASTRĂ O PRODUCȚIE GLOBALĂ DE PORUMB CARE SĂ AJUNGĂ LA 10 MILIOANE TONE.

Consumul de porumb în țara noastră, care cuprinde nevoile de hrană ale populației, nevoile industriei, furajarea animalelor existente, necesarul de semințe, se ridică la 4.000.000 — 4.500.000 tone. Dacă 2.500.000 tone din disponibil le-am folosi pentru creșterea și îngrășarea animalelor și păsărilor, în afară de cele existente acum, s-ar obține anual 500.000 tone carne viu, care echivalată cu carne de porc tăiată ar însemna 375.000 tone. Cu această cantitate de carne am putea să ridicăm consumul anual al populației de la 27 kg. la 40 kg. pe locuitor, și ar mai rămîne 147.000 tone carne pentru export. De asemenea ar mai rămîne 1.000.000 tone porumb pentru export. În schimbul cărnii și al porumbului care s-ar exporta am putea aduce din străinătate mărfuri necesare populației și dezvoltării economiei naționale.

Referindu-se la rolul porumbului însilozat în dezvoltarea creșterii animalelor, vorbitorul a spus: porumbul însilozat ridică productivitatea animalelor și micșorează prețul de cost al produselor. Mai mult porumb însilozat înseamnă mai multă carne, mai mult lapte, mai mult unt pentru oamenii muncii de la orașe și sate.

Pentru continua ridicare a nivelului de trai al poporului muncitor, avem nevoie de cantități sporite de zahăr, ulei vegetal, cartofi, legume, fibre de in, cînepă, bumbac etc. Vorbitorul s-a ocupat pe larg de măsurile ce trebuie luate pentru a crește producția de sfeclă de zahăr, de floarea-soarelui, cartofi, legume etc.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej s-a ocupat în continuare pe larg de problemele creșterii animalelor.

Directivele Congresului al II-lea al partidului, a spus vorbitorul, au pus în fața noastră sarcina dezvoltării creșterii animalelor și, mai cu seamă, a măririi productivității acestora, pentru a asigura aprovizionarea populației cu carne, lapte, ouă, lînă, precum și a industriei bunurilor de larg consum cu materii prime de origine animală.

După datele recensămîntului din 5 februarie 1958, rezultă că anii grei ai războiului și ai jafului hitlerist au distrus o mare parte din numărul de animale. Regimul democrat-popular a moștenit o situație grea, pentru a cărei redresare a fost nevoie de eforturi deosebite. Ca urmare a măsurilor luate în anii puterii populare, numărul de animale a crescut și a depășit efectivul din 1938, la toate speciile, cu excepția cabalinelor.

Cu toate că situația efectivului de animale s-a îmbunătățit față de trecut, întîmpinăm multe greutăți în aprovizionarea populației muncitoare de la orașe și din centre industriale cu carne, lapte, grăsimi, ouă și alte produse animale.

Trebuie să ținem seama că datorită sporului natural al populației și măsurilor social-sanitare, care au redus cu mult mortalitatea, — populația țării a crescut față de anul 1941 cu peste 1.363.000 suflete; a crescut în mod deosebit populația orașelor și a centrelor industriale de la 3.812.000 la peste 5.473.000 suflete.

Lucrul cel mai important este că imensa majoritate a populației de la orașe și sate consumă astăzi mai multă carne, lapte ș.a. decît înainte, ca o urmare directă a îmbunătățirii nivelului de viață în anii puterii populare.

A crescut puterea de cumpărare a populației muncitoare cu mult mai mult decît posibilitățile existente astăzi de a asigura cantitățile cerute de carne, lapte, ouă.

Ritmul de sporire numerică și de îmbunătățire calitativă a efectivului de animale nu a ținut pasul cu ritmul creșterii populației și a puterii ei de cumpărare, cu ritmul îmbunătățirii nivelului de viață a populației muncitoare de la orașe și sate.

PENTRU LICHIDAREA RĂMÎNERII ÎN URMĂ ÎN DEZVOLTAREA CREȘTERII ANIMALELOR, PARTIDUL ȘI GUVERNUL AU PUS ÎN FAȚA OAMENILOR MUNCII, CARE LUCREAZĂ ÎN DOMENIUL AGRICULTURII, SARCINA DE A AJUNGE ÎN CÎȚIVA ANI DE ZILE LA O PRODUCȚIE ANUALĂ DE CEL PUȚIN 1.300.000 TONE CARNE, DIN CARE 600.000 TONE CARNE DE PORC; 25.000.000 HL. LAPTE DE VACĂ; 34.000 TONE LÎNĂ.

Pentru a obține aceste cantități de produse animale, trebuie ca în următorii 2—3 ani să ajungem la un efectiv de animale de cel puțin 4,8 milioane bovine, din care 2,3 milioane vaci, cu o producție medie anuală de lapte de 1.100 litri; 5 milioane porcine, din care 750.000 scroafe; 12,5 milioane ovine, din care 6 milioane cu lînă fină și semifină, 40—50 milioane păsări.

În continuarea expunerii, vorbitorul s-a referit la căile și mijloacele de rezolvare a sporirii produselor de origină animală și la situația principalelor specii de animale, producțiile acestora și perspectivele de dezvoltare în ritmul necesar.

Referindu-se la problemele viticulturii și pomiculturii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că țara noastră este cunoscută în întreaga lume ca o țară bogată în struguri și fructe, în vinuri alese prin gustul, aroma și buchetul lor natural.

Printr-o muncă stăruitoare, circa 1.000.000 de ha. terenuri situate pe dealuri și coline și peste 200.000 ha. nisipuri improprii culturii cerealelor pot fi valorificate în modul cel mai economic și rentabil prin cultivarea lor cu viță de vie, pomi și arbuști fructiferi.

Vorbitorul a indicat în continuare măsuri tehnice și economice în vederea dezvoltării viticulturii și pomiculturii.

În continuarea expunerii vorbitorul a arătat că sarcinile mari și din cele mai complexe ale agriculturii noastre cer îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a specialiștilor din agricultură și ridicarea la un nivel mai înalt a cercetărilor științifice legate de practica agricolă.

În anii puterii populare, s-a dat o largă extindere învățămîntului agricol de toate gradele. Față de 4 facultăți în trecut avem astăzi în țară 5 institute de învățămînt agronomic, în care se pregătesc peste 5.000 studenți ca viitori ingineri și medici veterinari. De asemenea, s-a extins rețeaua școlilor agricole profesionale și a școlilor tehnice.

Agricultura dispune astăzi de un număr de 12.333 cadre cu pregătire superioară, 15.895 cadre cu pregătire medie și peste 80.000 de muncitori cu pregătire în diferite școli agricole profesionale. Pe măsura extinderii sectorului socialist în agricultură, s-a dat o mare atenție pregătirii, din rîndurile colectiviștilor, a cadrelor de conducere ale gospodăriilor agricole colective.

Va trebui să avem în cîțiva ani un număr de peste 20.000 cadre tehnice agricole cu studii superioare și circa 70.000—80.000 cadre tehnice agricole cu pregătire medie. **Învățămîntul profesional agricol trebuie să devină un învățămînt de masă în care să se poată pregăti un număr cît mai mare de tineri din rîndurile țărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri.**

Cercetările și experimentările științifice sînt în ultimii ani mai legate de cerințele practicii, de sarcina ridicării producției agricole vegetale și animale. Oamenii de știință din agricultură au obținut unele realizări importante.

Lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea producției agricole ridică mereu probleme noi, care cer să fie rezolvate de către oamenii de știință. Avem nevoie de noi soiuri de grîu mai productive, rezistente la ger și la secetă, la boli și dăunători, dar rezistente mai ales la cădere și la scuturare, pentru a putea fi recoltate mecanizat, fără pierderi.

Sînt ani de zile de cînd Institutele de cercetări au anunțat soiuri de grîu de mare perspectivă, dar aceste soiuri cultivate în condiții de producție, nu s-au dovedit mai bune decît soiurile care se găsesc în cultură, și din această cauză nu au căpătat o largă răspîndire în producție.

Institutul de cercetare a porumbului, înființat anul trecut, trebuie să intensifice în mod deosebit munca de creare a hibrizilor dubli și de producere a seminței hibride, pentru ca an de an, suprafețe tot mai mari să fie cultivate cu porumb hibrid de mare productivitate.

Vorbitorul a subliniat în continuare sarcinile oamenilor de știință în legătură cu elaborarea unei metodologii de determinare a nevoii de îngrășăminte minerale, cu sporirea producției de lapte și carne, cu stabilirea celor mai corespunzătoare tractoare și mașini agricole de mare randament.

Trebuie să se acorde o importanță mult mai mare studiului problemelor economice și de organizare a muncii și a producției în vederea sporirii eficienței economice și asigurarii rentabilității în întreprinderile agricole socialiste. Rezultatele științifice obținute de cercetătorii din institute și sațiuni experimentale să fie verificate în practică, în condițiile concrete ale producției agricole.

POLITICA PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI — a arătat în continuare vorbitorul — ESTE ÎNDREPTATĂ PERMANENT SPRE RIDICAREA CONTINUĂ A NIVELULUI DE VIAȚĂ AL OAMENILOR MUNCII DE LA ORAȘE ȘI SATE, PE MĂSURA PROGRESELOR REALIZATE ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICĂ A ȚĂRII. PENTRU REALIZAREA ACESTEI POLITICI ESTE DEOSEBIT DE IMPORTANT CA, PE BAZA SPORIRII PRODUCȚIEI AGRICOLE, SĂ SPOREASCĂ NECONTENIT CANTITĂȚILE DE PRODUSE AGRICOLE, CARE INTRĂ ÎN FONDUL CENTRAL AL STATULUI. DIN FONDUL CENTRAL DE PRODUSE AGRICOLE AL STATULUI SE ASIGURĂ APROVIZIONAREA POPULAȚIEI ORAȘELOR ȘI CENTRELOR INDUSTRIALE, PRECUM ȘI A POPULAȚIEI ȚĂRĂNEȘTI DIN REGIUNILE CU PRODUCȚIE AGRICOLĂ INSUFICIENTĂ, APROVIZIONAREA INDUSTRIEI CU MATERII PRIME AGRICOLE, CREAREA STOCURILOR PENTRU EXPORT ȘI A REZERVELOR DE STAT. ESTE ÎN INTERESUL ÎNTREGII POPULAȚII MUNCITOARE DE LA ORAȘE ȘI SATE CA ÎN FONDUL CENTRAL AL STATULUI SĂ INTRE CANTITĂȚI CÎT MAI MARI DE PRODUSE AGRICOLE.

Pînă la începutul anului trecut, fondul central al statului la produse agricole se constituia, într-o bună măsură, pe baza sistemului de cote obligatorii.

Creșterea puterii economice, sporirea producției industriale și agricole au permis partidului și guvernului ca, începînd din anul 1953, să introducă treptat diferite forme de contractări și achiziții la plante tehnice și industriale, la legume și fructe, la struguri, la animale și produse animale, pregătind în mod sistematic condițiile pentru schimbarea sistemului de formare a fondului central de produse agricole.

La sfîrșitul anului 1956 Comitetul Central al partidului și guvernul Republicii noastre Populare au hotărît desființarea sistemului de cote obligatorii pentru aproape toate produsele agricole și în locul lui extinderea schimbului între oraș și sat pe baze comerciale. La temelia relațiilor economice între clasa muncitoare și țărănime au fost puse forme de schimb, care lărgesc inițiativa țărănimii și îi dezvoltă interesul material pentru mărirea producției agricole. Țărănimea a primit bine această hotărîre, în care a văzut un nou și puternic sprijin primit din partea clasei muncitoare, din partea statului democrat-popular.

În prezent, izvoarele principale pentru acoperirea fondului central de produse agricole sînt resursele proprii ale statului (producția gospodăriilor agricole de stat, plata în natură pentru muncile S.M.T., uiumurile etc.), precum și contractările și achizițiile de produse agricole, la preț de înțelegere cu producătorii agricoli.

După cum a dovedit-o experiența de cîțiva ani de zile a contractărilor la alte produse agricole, precum și experiența de un an de zile a folosirii contractărilor de cereale, acest sistem este avantajos pentru țărănimea muncitoare cît și pentru stat.

Sistemul contractărilor oferă gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor agricole, țăranilor muncitori cu gospodării individuale posibilitatea valorificării întregului surplus de produse agro-alimentare la prețuri avantajoase, stabile, punîndu-i la adăpost de oscilațiile pieței, ca și de tendințele speculative ale intermediarilor particulari.

Prin sistemul contractărilor se asigură o legătură mai strînsă între industrie și agricultură, se intensifică schimbul între oraș și sat, prin legături economice tot mai permanente și mai organizate, se întărește alianța între muncitori și țărani și se asigură o serie de avantaje importante unităților socialist-cooperatiste.

În continuare, în expunere se citează rezultatele bune obținute la contractarea diferitelor produse agricole.

În ultimul timp au venit din diferite regiuni propuneri ale gospodăriilor socialist-cooperatiste de a încheia cu statul contracte pe termen lung.

Asemenea propuneri sînt pe deplin întemeiate, căci ele corespund intereselor producătorilor agricoli.

Vorbitorul a arătat în continuare că în condițiile în care relațiile dintre oraș și sat se bazează într-o măsură tot mai mare pe raporturi contractuale, crește considerabil rolul cooperației de consum. Aceasta cere îmbunătățirea radicală a activității cooperației de consum, pentru a realiza o cotitură în valorificarea produselor agricole.

Dezvoltarea sistemului de contractări și achiziții va avea drept efect sporirea cantităților de produse agricole disponibile pentru lărgirea relațiilor comerciale cu celelalte state în interesul țărănimii muncitoare, al tuturor oamenilor muncii și al întregii economii naționale.

Dacă în loc de exportul de porumb am asigura creșterea și îngrășarea de porci, am putea realiza prin exportarea acestora sume importante în devize, în schimbul cărora am putea importa și pune în funcțiune fabrici de îngrășăminte chimice, de cauciuc, de anvelope, de mase plastice și de fibre sintetice, mărind producția mijloacelor de producție și a bunurilor de larg consum. Ca urmare a creșterii numărului de animale prin folosirea porumbului ca principală bază furajeră, cu contravaloarea numai a 1.000 vagoane de carne exportată am putea importa cca. 10.000 animale din soiurile cele mai bune pentru îmbunătățirea raselor locale, ceea ce ar reprezenta o contribuție importantă la ridicarea ramurei creșterii vitelor și la mărirea productivității lor.

Porumbul se dovedește și pe această cale o mină de aur nesecată, care nu cere cine știe ce investiții, ci doar o muncă susținută și calificată.

În încheierea expunerii sale tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus: Sub conducerea încercată a partidului clasei muncitoare, oamenii muncii din orașele și satele Romîniei au sfărîmat lanțurile exploatării capitalisto-moșierești și imperialiste.

Acum marile și feluritele bogății ale pămîntului țării noastre sînt bunul poporului muncitor. Pe calea arătată de partid și luminată de învățătura marxist-leninistă, muncitorii, țăranii muncitori și intelectualii înaintați desfășoară cu însuflețire o muncă cu adevărat eroică de punere în valoare a acestor bogății, în scopul făuririi unei economii socialiste înfloritoare, capabilă să asigure oamenilor muncii un trai îmbelșugat și cult.

A munci cu hărnicie pentru sporirea producției agricole, chezășuind astfel propria lor bună stare, a ridica agricultura noastră la înălțimea cerințelor puse de dezvoltarea industriei socialiste și de nevoile crescute de consum ale maselor, a da industriei alimentare, textile, de încălțăminte, mai multă materie primă, a pune la îndemîna populației mai multă pîine, mai multă carne, mai mult lapte și unt, mai multe grăsimi, ouă, lînă — iată o sarcină de uriașă răspundere care stă nemijlocit în fața oamenilor muncii de la sate.

Nu este țăran muncitor care să nu simtă zi de zi marele sprijin pe care-l dă clasa muncitoare, statul democrat-popular, pentru îmbunătățirea condițiilor sale de viață.

Partidul și guvernul se adresează țăranilor colectiviști, întovărășiți, membri ai cooperativelor agricole de producție, lucrătorilor din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, țăranilor muncitori cu gospodării individuale, chemîndu-i să-și pună toate puterile și priceperea în slujba ridicării producției agricole vegetale și animale. REZULTATELE OBȚINUTE PÎNĂ ACUM ARATĂ CĂ HARNICA NOASTRĂ ȚĂRĂNIME MUNCITOARE VA RĂSPUNDE CU CINSTE ACESTEI CHEMĂRI.

Făurirea unei agriculturi înaintate, a unui belșug de produse agricole și a unui înalt nivel de trai pentru oamenii muncii din orașe și sate este posibilă numai pe calea transformării socialiste a agriculturii. De aceea partidul sfătuiește pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să urmeze exemplul sutelor de mii de familii țărănești care s-au convins că locul lor este în rîndurile unităților agricole cooperatiste. Partidul cheamă pe țăranii colectiviști, întovarășiți, membri ai cooperativelor de producție, pe lucrătorii S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat să facă din fiecare unitate socialistă o unitate fruntașă, exemplu însuflețitor pentru masele țărănimii muncitoare!

Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor muncitor.

Partidul este convins că, clasa noastră muncitoare, eroicul stegar al construcției socialiste, nu-și va cruța eforturile pentru a veni în sprijinul țărănimii muncitoare, înzestrînd agricultura cu tot mai multe mașini agricole, îngrășăminte, chimicale și trimițînd la sate, prin comerțul socialist, mărfuri de larg consum în cantități sporite.

Nu ne îndoim că oamenii de știință, agronomii, învățătorii, toți intelectualii devotați intereselor poporului își vor pune cu rîvnă sporită cunoștințele în slujba operei patriotice de reorganizare socialistă a agriculturii, de introducere pe scară largă a cuceririlor științei și tehnicii moderne în practica agricolă și de răspîndire a culturii la sate.

Organizațiile de partid au îndatorirea de cinste și de înaltă răspundere de a desfășura în masa țăranilor muncitori o largă și multilaterală activitate organizatorică și politico-educativă, mobilizînd-o în vederea îndeplinirii sarcinilor ce ne stau în față, în vederea sporirii producției agricole vegetale și animale, ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate, înfăptuirii cu succes a operei de transformare socialistă a agriculturii.

Aceste sarcini mari trebuie să se afle și în centrul preocupărilor organelor locale ale puterii de stat — sfaturile populare.

ÎN FRUNTE CU PARTIDUL, OAMENII MUNCII AU OBȚINUT VICTORIA ASUPRA CLASELOR EXPLOATATOARE, AU ÎNVINS NENUMĂRATE GREUTĂȚI ȘI PIEDICI ÎN DRUMUL SPRE SOCIALISM. UNIREA FACE PUTEREA — SPUNE ÎNȚELEPCIUNEA POPORULUI. ALIANȚA FRĂȚEASCĂ A CLASEI MUNCITOARE CU ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE ȘI CU INTELECTUALITATEA ÎNAINTATĂ SUB CONDUCEREA PARTIDULUI — IATĂ ACEA ARMĂ MINUNATĂ CARE DĂ OAMENILOR MUNCII PUTERE DE A ÎNFRÎNGE ORICE VRĂJMAȘ, DE A PORUNCI NATURII ȘI A O SILI SĂ NE DEA ROD MAI BOGAT, DE A ASIGURA VICTORIA DEPLINĂ A SOCIALISMULUI.

TRĂIASCĂ UNITATEA DE NEZDRUNCINAT A POPORULUI NOSTRU ÎN JURUL PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI!

TRĂIASCĂ PARTIDUL MUNCITORESC ROMÎN, CĂLĂUZĂ ÎNCERCATĂ A OAMENILOR MUNCII DIN ORAȘE ȘI SATE, ÎN LUPTA PENTRU BUNĂSTARE ȘI SOCIALISM!

TRĂIASCĂ CLASA NOASTRĂ MUNCITOARE ȘI ȚĂRĂNIMEA NOASTRĂ MUNCITOARE ÎNFRĂȚITE ÎN LUPTA PENTRU CONSTRUIREA SOCIALISMULUI!

TRĂIASCĂ ȘI ÎNFLOREASCĂ PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ!

MARELE SFAT CONTINUĂ

În prima zi de lucru a consfătuirii au fost constituite 8 comisii pe specialități care vor analiza probleme privind producția de cereale, a plantelor tehnice, creșterea animalelor, dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, îmbunătățiri funciare, probleme privind chimizarea agriculturii și construcțiile destinate agriculturii.

Ziua a doua a consfătuirii a fost consacrată discuțiilor pe marginea expunerii prezentate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Printre cei care au luat cuvîntul au fost Gheorghe Goina, președintele gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Oradea, Gheorghe Dop, secretar al comitetului regional de partid Craiova, Vasile Dobrinți, președintele întovărășirii agricole din comuna Canăr, regiunea Oradea. Ion Enescu, inginer agronom din gospodăria agricolă colectivă Hălchiu, regiunea Stalin, Maria Siroveanu, șefa secției agricole a sfatului popular raional Oltenița și alții.

Colectiviști și întovărășiți, lucrători din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, agronomi, activiști de partid și de stat — toți vorbitorii au analizat pe larg succesele însemnate obținute de unitățile cooperatist-socialiste în ultimii ani, subliniind ajutorul permanent pe care țărănimea muncitoare l-a primit din partea statului democrat-popular pentru ridicarea necontenită a producției agricole.

Împărtășind din experiența lor în transformarea socialistă a agriculturii, în consolidarea economico-organizatorică a unităților existente, numeroși vorbitori s-au oprit asupra lipsurilor și greutăților ce se mai fac încă simțite, făcînd prețioase propuneri menite să contribuie la avîntul continuu al agriculturii noastre.

Vorbind despre succesele întovărășirii din care face parte, tov. Vasile Uțu, președintele întovărășirii agricole din comuna Hîrtiești, regiunea Pitești, a spus printre altele: „Ne-am propus ca în anul acesta să reținem 5 la sută din totalul produselor pentru fondul de bază. Vom ajunge astfel să avem la 100 ha. teren un fond de bază de cel puțin 270.000 lei pe care îl vom folosi pentru cumpărarea de animale și unelte necesare dezvoltării bunului obștesc din întovărășirea noastră.

Delegații gospodăriilor agricole colective s-au declarat întru totul de acord cu recomandarea de a se aloca fondului de bază nu numai un anumit procent din veniturile bănești, ci și din cele în natură, considerînd aceasta ca o nouă și importantă măsură menită să contribuie la dezvoltarea și mai puternică a gospodăriilor colective.

Participanții la consfătuire au ascultat cu deosebită atenție cuvîntul tov. Vasile Vîlcu, prim secretar al comitetului regional de partid Constanța, care le-a împărtășit pe larg din experiența organelor de partid și de stat din regiune în munca de colectivizare a agriculturii. Vorbitorul a subliniat perspectivele mari ce se deschid țăranilor dobrogeni ca urmare a completei colectivizări a agriculturii regiunii.

Discuțiile la expunerea prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej continuă.

Un act de însemnătate istorică pentru cauza păcii

Numeroasele propuneri și inițiative luate de Uniunea Sovietică în vederea însănătoșirii situației internaționale și întăririi păcii au fost încununate de o nouă inițiativă despre care se poate spune că are o însemnătate istorică. În ședința sa din 31 martie, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a hotărît ca Uniunea Sovietică să înceteze unilateral experiențele cu armele atomice. Este o hotărîre care umple de bucurie inimile tuturor oamenilor cinstiți din lume și care arată cît de scumpă este cauza păcii pentru poporul și guvernul sovietic.

În zilele noastre, omenirea privește cu tot mai multă îngrijorare primejdiile create de înarmarea atomică. De acum 13 ani, de cînd americanii au aruncat primele bombe atomice asupra orașelor japoneze Hiroșima și Nagasaki, unde și-au găsit moartea 200.000 de oameni și unde și astăzi continuă să moară oameni din cauza „bolii atomice", au fost create bombe cu o putere de distrugere de zeci de ori mai mare. Specialiștii au arătat că explozia unei singure bombe cu hidrogen are o putere egală cu a tuturor bombelor, obuzelor și a altor mijloace întrebuințate în decursul celui de-al doilea război mondial. Este clar deci că folosirea unor astfel de arme într-un eventual război ar aduce omenirii cele mai cumplite nenorociri.

În afară de acest pericol grav, politica de înarmare duce la cheltuirea de imense surse materiale ale societății și-i face pe oameni să trăiască într-o atmosferă de teamă și ură. Există de asemenea primejdia imediată, datorită experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, a infectării atmosferei, apei și pămîntului cu particule radioactive care fac foarte mult rău sănătății oamenilor.

În aceste împrejurări a început în toate țările lumii o largă mișcare de protest împotriva înarmărilor atomice. Oameni de cele mai diferite credințe și profesiuni, muncitori și țărani, savanți și deputați, își ridică glasul cerînd cu tot mai multă insistență înlăturarea primejdiei atomice. Acestei cerințe fierbinți a omenirii îi răspunde istorica hotărîre a Uniunii Sovietice.

În cei 13 ani care au trecut de la încetarea războiului, Uniunea Sovietică a activat cu admirabilă perseverență pentru rezolvarea radicală a întregii probleme a dezarmării. Ea a făcut repetate propuneri care au tins și tind și în prezent la interzicerea totală a tuturor tipurilor de arme nucleare, la încetarea producției lor și la distrugerea stocurilor existente — cu instituirea controlului internațional corespunzător. Programul cuprinzător de dezarmare propus de U.R.S.S. s-a lovit însă de împotrivirea puterilor occidentale. Pentru a înlătura impasul creat de politica guvernanților țărilor apusene, Uniunea Sovietică a propus măsuri parțiale de dezarmare. În acest cadru, ea a socotit că încetarea experiențelor cu armele nucleare ar constitui acel prim pas care să ducă la dezarmarea atomică. Pînă acum însă, guvernele occidentale, invocînd motive care n-au nici o bază temeinică, au respins orice propunere de înțelegere, continuînd politica nefastă a înarmărilor.

Acestea sînt împrejurările în care Uniunea Sovietică, animată de o adîncă dragoste față de cauza păcii și de interesele omenirii, a luat hotărîrea de a trece în mod unilateral la încetarea experiențelor atomice. Hotărîrea aceasta este un act de mare răspundere și ea demonstrează cu putere de convingere că este posibil să se oprească goana înarmărilor atomice. Țara Socialismului victorios, care este o mare putere atomică, a răspuns cerințelor arzătoare ale omenirii și a luat hotărîrea de a înceta experiențele cu arme nucleare. Dacă și celelalte puteri care dețin arme atomice, Statele Unite și Anglia, doresc cu adevărat pacea, atunci nu le rămîne decît să urmeze pilda dată de Uniunea Sovietică, renunțînd și ele la experiențe. Se va crea astfel acea atmosferă de încredere reciprocă, prielnică pașilor următori în direcția întăririi păcii și securității.

Nu este pentru prima oară cînd Uniunea Sovietică și alte țări socialiste fac pași concreți pe tărîmul dezarmării, în speranța că exemplul lor va fi urmat și de alte țări. Între 1955—1957, Uniunea Sovietică și-a redus efectivele armate cu 1.840.000 de oameni și este în curs o nouă reducere cu 300.000 de oameni; alte țări socialiste, printre care și țara noastră, și-au redus și ele efectivele forțelor armate. Dușmanii păcii au încercat să micșoreze însemnătatea reducerilor de efective făcute de U.R.S.S., pretinzînd că ele sînt compensate de progresele în domeniul armamentului nuclear. Iată că acum Uniunea Sovietică aduce și în acest domeniu o mare contribuție în interesul destinderii internaționale.

Cum era și firesc, hotărîrea Uniunii Sovietice are un puternic răsunet în rîndul a milioane și milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc. Toți oamenii care doresc să trăiască în pace salută cu recunoștință această înțeleaptă hotărîre și cer cu tot mai multă insistență ca puterile occidentale să urmeze exemplul dat de U.R.S.S.

În însuflețirea generală cu care a fost primită măsura luată de Uniunea Sovietică se fac însă auzite și glasurile acelor ce se cramponează de politica războiului atomic. Dintr-o declarație întocmită în grabă și dată publicității de către Departamentul de stat al S.U.A. rezultă că guvernul american nu dorește să sprijine inițiativa U.R.S.S. și să înceteze experiențele cu armele atomice și cu hidrogen. Argumentele aduse de Departamentul de stat, ca și încercarea de a arunca o umbră de îndoială asupra acțiunii întreprinse de Uniunea Sovietică nu dovedesc altceva decît că S.U.A. continuă să meargă pe aceeași linie de a nu da ascultare cererilor popoarelor. Actuala situație internațională cere din partea tuturor statelor, și în primul rînd din partea marilor puteri, care poartă răspunderea principală pentru destinele păcii, nu discuții polemice, ci acțiuni concrete în domeniul dezarmării. Tocmai de aceasta s-a că-

(Continuare în pag. 4-a)

De peste hotare

Scurte știri

● Răspunzînd invitației C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și guvernului Republicii Populare Ungare, o delegație de partid și guvernamentală sovietică a sosit la 2 aprilie într-o vizită în R.P.Ungară. Din delegația de partid și guvernamentală fac parte: N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. (conducătorul delegației), F. R. Kozlov, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. V. Grișin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, P. E. Selest, prim secretar al Comitetului regional Kiev al P. C. din Ucraina, A. P. Boikova, al doilea secretar al Comitetului orășenesc Leningrad al P.C.U.S. și E. I. Gromov, ambasadorul U.R.S.S. în R.P.Ungară.

● Forțele răsculaților cubani conduse de Fidel Castro au lansat marți seara, în provincia Oriente, prima fază a „războiului total" împotriva guvernului Batista. Forțele răsculaților au paralizat complet comunicațiile între Santiago de Cuba și restul Cubei de est.

● Arturo Frondizi a fost proclamat președinte al Argentinei pe perioada 1958—1963, iar Alejandre Gomez, vicepreședinte.

● Curtea Supremă a S.U.A. a confirmat sentința de condamnare la 3 ani închisoare a fruntașilor Partidului Comunist din S.U.A., G. Green și H. Winston, pentru pretinsul delict de „dispreț" față de justiție.

● S-a anunțat că mediatorii anglo-americani în conflictul franco-tunisian au elaborat un nou plan al „bunelor oficii" care prevede aducerea de „observatori" O.N.U. la frontiera dintre Algeria și Tunisia pentru a evita pe viitor incidente între trupele franceze și tunisiene.

● La 1 aprilie în întreaga Franță a avut loc o mare grevă de 24 de ore a muncitorilor și funcționarilor, în semn de protest împotriva creșterii neîncetate a prețurilor și a scăderii nivelului de trai. Greva a cuprins un număr de patru milioane de muncitori și funcționari francezi.

● Dag Hammarskjoeld, secretar general al O.N.U. a sosit la Londra. El urmează să aibă întrevederi cu primul ministru Harold Macmillan și cu ministrul Afacerilor Externe Selwyn Lloyd.

● Încălcînd în mod grosolan acordul de armistițiu, S.U.A. accelerează înzestrarea armatei sud-coreene cu arma atomică. O parte din rampele pentru lansarea rachetelor de tip „Honest John" precum și a tunurilor atomice americane sosite în Coreea de sud a fost transmisă armatei sud-coreene.

Vizita delegației guvernamentale a R.P.R. în Republica Populară Chineză

După o vizită de trei zile în Uniunea Birmană, tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu au plecat — la invitația guvernului Republicii Populare Chineze — pentru a face o vizită în marea țară prietenă.

Kunmin a fost primul oraș chinez în care a sosit delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne. Capitala provinciei Yunan i-a primit pe oaspeții săi într-un cadru sărbătoresc și într-o atmosferă de entuziasm și dragoste frățească.

În numele Comitetului Popular al provinciei Yunan, Iu I-Tsuan a urat înalților oaspeți bun sosit în R. P. Chineză. Tovarășul Chivu Stoica a rostit o scurtă cuvîntare, mulțumind pentru călduroasa primire făcută.

De la Kunmin, în drum spre Pekin, membrii delegației romîne s-au oprit la Sian, capitala provinciei Shensi.

De la Sian, delegația guvernamentală a R. P. Romîne și-a continuat călătoria spre Pekin, unde a sosit în dimineața zilei de 2 aprilie. Pe noul aeroport al capitalei R. P. Chineze străluceau în lumina soarelui de primăvară zeci de drapele ale celor două țări. În întîmpinarea oaspeților romîni, pe aeroport au sosit Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat și alți membri ai guvernului, reprezentanți ai partidelor democratice, ai organizațiilor obștești etc.

Mii de oameni aflați pe aeroport salută sosirea avionului în care se află delegația guvernamentală romînă. După defilarea companiei de onoare, premierul Consiliului de Stat Ciu En-lai a adresat în numele guvernului R. P. Chineze și al poporului chinez un călduros bun venit oaspeților, exprimîndu-și convingerea că această vizită va contribui la întărirea prieteniei și colaborării între cele două popoare. În cuvîntul de răspuns, tovarășul Chivu Stoica a exprimat profunda bucurie a membrilor delegației pentru prilejul oferit de a cunoaște munca și lupta eroicului popor chinez și realizările sale.

În după amiaza zilei, oamenii de stat romîni au avut o întrevedere cu Ciu En-lai, după care au făcut o vizită la Ministerul Metalurgiei. Seara a avut loc o recepție, în cursul căreia au rostit cuvîntări tovarășii Ciu En-lai și Chivu Stoica.

În clișeu: tovarășul Chivu Stoica și premierul Ciu En-lai la aeroport.
Telefoto: AGERPRES

Marea sărbătoare a poporului frate ungar

La 4 aprilie, poporul muncitor din R. P. Ungară sărbătorește cea de a 13-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist.

Ziua de 4 aprilie 1945 a fost precedată de crîncene bătălii, în care zeci de mii de ostași sovietici și-au sacrificat viața pentru eliberarea poporului ungar. Alături de ostașii sovietici, armata romînă a participat cu eroism la luptele pentru eliberarea poporului frate ungar.

În cei 13 ani de putere populară, oamenii muncii din Ungaria au dobîndit realizări de seamă în dezvoltarea patriei lor. Producția industrială ungară a luat un puternic avînt, întrecînd de cîteva ori producția dinainte de război; s-au înregistrat succese pe calea transformării socialiste a agriculturii, a dezvoltării comerțului, culturii și învățămîntului popular. Ca urmare s-a obținut o îmbunătățire a nivelului de trai al populației.

Industria socialistă a dat posibilitatea înzestrării agriculturii cu sute de mii de mașini agricole, la care, cu 13 ani în urmă, satul ungar cu cele „trei milioane de cerșetori" ai săi nici n-ar fi visat.

În practica construcției socialiste, fosta conducere a statului și partidului a săvîrșit însă unele greșeli serioase. Reacțiunea internă și externă ce stătea la pîndă a încercat să se folosească de aceasta pentru a dezlănțui — sub pretextul îndreptării greșelilor și al „democratizării" — un atac general, deschis, îndreptat în realitate împotriva puterii muncitorești-țărănești.

Astfel, munca pașnică constructivă a poporului maghiar a fost tulburată la 23 octombrie 1956 de atacul bandiților contrarevoluționari înarmați. Comploltiștii sprijiniți de cercurile agresive imperialiste au pornit lupta împotriva ordinei legale a Republicii Populare Ungare alături de criminali înveterați, eliberați din închisori.

Dușmanii poporului ungar nu și-au atins însă scopurile. Umăr la umăr cu trupele sovietice chemate în ajutor, forțele sănătoase ale poporului ungar au zdrobit contrarevoluția, au apărat cu hotărîre independența națională a țării, cuceririle socialiste ale poporului ungar.

Poporul ungar sărbătorește împlinirea a 13 ani de la eliberarea sa, sub semnul luptei pentru întărirea puterii clasei muncitoare aliate cu țărănimea muncitoare, pentru dezvoltarea vieții sociale, economice și culturale a țării, pentru continuarea cu succes a construcției socialiste. Deși pagubele provocate de rebeliunea contrarevoluționară au fost de peste 20 miliarde de forinți, harnicul popor ungar sub conducerea Partidului Muncitoresc Socalist Ungar și a guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, bucurîndu-se de ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste, a reușit să obțină însemnate succese în dezvoltarea economiei sale naționale.

Prevederile planului de producție pe anul 1957 au fost depășite de industria de stat cu 10 la sută. Industria grea a depășit cu 9 la sută producția din 1956 și cu 10 la sută producția anului 1955.

În agricultură s-au obținut de asemenea rezultate îmbucurătoare. Au crescut cu circa 600.000 de holzi suprafețele însămînțate cu porumb și cu plante furajere, ceea ce a influențat în bine creșterea animalelor.

Prin grele încercări au trecut în Ungaria cooperativele agricole de producție, colectiviștii. Toată pleava satelor — foștii moșieri, jandarmi, pretori, chiaburi — au dezlănțuit atacul împotriva acestor mlădițe ale socialismului la sate. Dar peste 1.600 gospodării au rezistat atacului contrarevoluției. Colectiviștii au dat dovadă de eroism, de un minunat atașament față de noua formă de viață pe care au îndrăgit-o. La sfîrșitul anului 1957, numărul cooperativelor agricole de producție a crescut, prin reînființarea multora, cît și prin constituirea de noi gospodării, ajungînd la 3.645, cu 164.000 membri. Ele dețin 11,6 la sută din terenul arabil al țării.

Poporul nostru este legat de poporul muncitor ungar prin trainice legături de prietenie. În decursul istoriei, cele două popoare au luptat de multe ori umăr la umăr împotriva asupritorilor cu toate că clasele exploatatoare s-au străduit să semene vrajba și dezbinarea între ele.

În timpul evenimentelor din octombrie 1956, din Ungaria, oamenii muncii din țara noastră au fost din toată inima alături de forțele patriotice ale poporului ungar, care s-au ridicat să-și apere cuceririle lor socialiste. Vizita făcută în noiembrie 1956 în R. P. Ungară de o delegație a partidului și guvernului din țara noastră, recenta vizită a delegației guvernamentale și de partid ungare, în frunte cu tovarășul Janos Kadar, în țara noastră, au contribuit la întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie frățească romîno-ungare, la lărgirea colaborării multilaterale — politice, economice, culturale.

Cu prilejul marii sărbători naționale a R. P. Ungare, poporul nostru urează poporului frate ungar noi și mărețe succese pentru întărirea statului democrat-popular pe calea construirii socialismului și înfloririi patriei sale.

Un act de însemnătate istorică pentru cauza păcii

(Urmare din pag. a 3-a)

lăuzit Uniunea Sovietică adoptînd recenta hotărîre. Pot fi făcute mii de declarații polemice, dar acest lucru nu va schimba cu nimic din faptul că Uniunea Sovietică, încetînd experiențele cu armele atomică și cu hidrogen, a adus o contribuție practică la slăbirea încordării internaționale și la micșorarea pericolului de război.

Popoarele lumii privesc cu vigilență încercările dușmanilor păcii de a continua politica lor nefastă. Ele așteaptă ca repetatelor acte unilaterale ale țărilor socialiste în favoarea dezarmării să li se răspundă cu aceeași măsură din partea occidentului. Dezarmarea se poate întemeia numai pe un acord cinstit, ținînd seama de interesele tuturor părților. Firește că dacă puterile apusene nu vor ține seama de glasul rațiunii și vor continua experiențele, Uniunea Sovietică va fi în drept — așa cum se spune în declarația Sovietului Suprem — să acționeze în viitor după cum crede de cuviință în problema experiențelor nucleare, ținînd seama de interesele securității sale.

Oamenii muncii din satele noastre, în rîndul cărora inițiativa guvernului sovietic a stîrnit un larg ecou, salută cu dragoste și recunoștință acest act umanitar. Ei știu că hotărîrea luată de U.R.S.S. are ca scop apărarea vieții și muncii pașnice de urgia unui pustiitor război atomic. Această hotărîre îi însuflețește și mai mult în munca și lupta lor, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, pentru menținerea și întărirea păcii.

ȘTIRI SPORTIVE

● În cadrul turneului internațional de fotbal pentru juniori organizat de U.E.F.A., echipa Rominiei a fost întrecută miercuri la Luxemburg de echipa Greciei cu scorul de 1—0 (0—0) și a învins echipa Ungariei cu 2—1. Alte rezultate: Olanda—Ungaria 3—2; Franța—Polonia 2—0; Cehoslovacia—Belgia 3—1; R. F. Germană—Austria 2—1.

● La București a început a 11-a ediție a Criteriului Mondial de Scrimă, cea mai importantă competiție de acest fel a anului. Printre cele 17 țări participante se numără: U.R.S.S., Italia, Franța, Luxemburg, Iugoslavia, R. F. Germană, Olanda, Danemarca, Ungaria, Austria etc.

● La Praga s-au întîlnit într-un meci amical echipele de fotbal ale Cehoslovaciei și R. F. Germane. Scor final 3—2 (1—1) în favoarea echipei Cehoslovaciei.

● În prima semifinală din cadrul „Cupei Campionilor Europeni", Real Madrid a învins Vasas Budapesta cu 4—0 (2—0).

● După disputarea celei de a 11-a partide în meciul pentru titlul mondial de șah dintre Botvinik și Smislov rezultatul este de $6\frac{1}{2}$—$4\frac{1}{2}$.

Cea de-a II-a ediție a competiției de cros dotată cu cupa „Campaniei agricole de primăvară" s-a desfășurat într-un cadru festiv, la sfîrșitul săptămînii trecute în organizarea colectivului sportiv Recolta M.A.S. Cele 6 probe prevăzute în concurs au fost cîștigate la juniori: de Purdea Gavril — T.C.H. (1.000 m), Ion Dîndăriu — Ploești (2.500 m), și Nicu Niculae M.I.G. la seniori (8.000 m.). Chiriac Stela (Rapid) (500 m.), Elena Mihăilă — Ploești (800 m.), Maria Pișta — T.C.H. senioare (1.500 m.). Pe echipe, locul întîi a fost ocupat de T.C.H., care a cucerit și cupa „Campaniei agricole de primăvară". Colectivele Recolta M.A.S. și Rapid s-au clasat pe locurile II și III.

Colectivul sportiv Recolta M.A.S. a început lucrările de amenajare a unui stadion modern, pe locul fostului teren de fotbal de la Colentina. Aci se va amenaja o pistă specială pentru atletism, cu gropi pentru sărituri, precum și un teren de fotbal cu gazon, unde se vor putea disputa meciuri de fotbal, handbal, rugbi etc. Se va construi o tribună, un pavilion cu cabine, dușuri și post de prim-ajutor. Lucrările au început și stadionul va fi inaugurat în jurul datei de 1 iunie.

Informații

Gospodăriile de stat cu caracter viticol au prevăzut ca în anul acesta să realizeze o producție mult mai mare decît cea din anul 1957. Astfel, se prevede obținerea a aproape 100.000 tone de struguri și peste 5.700 vagoane de vin.

★

Cooperația de consum a contractat în întreaga țară aproape 108.000 tone de cereale și floarea-soarelui, peste 111.000 tone cartofi de toamnă și peste 54.000 tone legume și zarzavaturi. De asemenea, a achiziționat aproape 95.000 tone cereale și floarea-soarelui și peste 75.800.000 ouă.

★

În primăvara și toamna acestui an se prevede plantarea a peste 3.000.000 de pomi fructiferi. Numai unitățile agricole cooperatiste vor planta peste 800.000 de pomi fructiferi, dintre care, pînă zilele trecute, au fost plantați aproape 600.000.

★

Institutul de proiectări pentru construcții agricole obține an de an noi succese în direcția reducerii prețului de cost la construcțiile agrozootehnice. În anul trecut, de pildă, institutul a întocmit o serie de proiecte pentru construcții agrozootehnice ieftine și ușor de realizat în teren cu materiale locale. Printre aceste proiecte pot fi arătate coteții pentru 1.000 de găini, magazie de cereale de 11—80 vagoane, grajdul de 50—100 vaci etc.

★

Anul acesta, gospodăriile colective din regiunea Timișoara vor construi, folosind în cea mai mare parte resursele locale, 343 grajduri și alte adăposturi pentru aproape 30.000 animale, 56 magazii, 113 pătule pentru porumb și alte 300 de construcții.

★

Zilele trecute la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași s-au desfășurat lucrările celei de a 4-a sesiuni științifice a cadrelor didactice din acest institut. La lucrări a luat parte și o delegație de oameni de știință de la Institutul agronomic „M. Frunze" din Chișinău (R.S.S. Moldovenească) aflați la Iași pentru un schimb de experiență. În cadrul sesiunii au fost prezentate 46 de comunicări.

★

Pînă la 31 martie, gospodăriile agricole de stat au executat arături pentru însămînțări de primăvară pe o suprafață de 37.530 hectare și au însămînțat orz, ovăz, mazăre și floarea-soarelui pe o suprafață de 46.862 ha. Avansate în privința acestor lucrări sînt gospodăriile de stat din regiunile Constanța, București, Craiova, Galați și Ploești.

★

Joi, 3 aprilie, în aula Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. a avut loc prima sesiune trimestrială de comunicări științifice a secției de economie și organizare a agriculturii socialiste. Comunicările făcute au tratat următoarele probleme: „Eficiența economică în producția agricolă" și „Cerințele legii economice de dezvoltare planică proporțională a economiei naționale în agricultură".

★

În anul acesta gospodăriile agricole de stat vor cultiva 20.000 de ha cu porumb irigat, adică cu 8.740 ha mai mult decît în anul trecut. Din această suprafață 18.500 de ha vor fi irigate prin aspersiune. Pentru realizarea acestui lucru în scurt timp gospodăriile de stat vor fi dotate cu încă 300 agregate de irigare prin aspersiune cu jet mijlociu, 200 de motopompe K.D. de 35 C.P. și circa 20 km de conducte metalice de diferite tipuri. Pentru specializarea în cultivarea porumbului irigat, în cursul lunii februarie s-au ținut la 4 centre din țară cursuri cu 180 de brigadieri.

TOATA ATENȚIA CULTURII OREZULUI IN GOSPODARIILE AGRICOLE DE STAT

În ultimii ani, în unele gospodării agricole de stat s-au obținut producții scăzute și inconstante la cultura orezului. Această situație este urmarea lipsei de preocupare a unor specialiști, atît pentru obținerea producției agricole-marfă, cît și pentru asigurarea seminței de bună calitate și din soiurile cele mai corespunzătoare zonelor respective de cultură. Anul trecut, la gospodăria de stat Bertești, regiunea Galați, s-au obținut de pe 480 ha numai 800 kg la ha, cu un procent ridicat de corpuri străine. O producție de 1.200 kg la ha (producție necondiționată) s-a obținut la gospodăria agricolă de stat Suciu-Giurgeni, regiunea Constanța. Și totuși posibilități de a obține producții sporite la ha există. Aceasta o dovedește experiența gospodăriilor agricole de stat Budești, Oltenița și altele din regiunea București, unde s-au dobîndit producții de 2.300 — 4.000 kg orez la ha.

În prezent se ridică sarcina ca necesarul crescînd al consumului de orez al populației să fie rezolvat din producția internă. Pentru aceasta, se cere ca în gospodăriile agricole de stat să se obțină producții sporite la ha. În acest scop conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii a elaborat recent unele măsuri pentru sporirea producției de orez. O sarcină urgentă a conducerilor trusturilor regionale și gospodăriilor este alegerea terenurilor celor mai corespunzătoare din suprafețele amenajate. De asemenea, se impune recondiționarea hidroameliorativă a tuturor suprafețelor amenajate pentru cultura orezului. Obținerea unor producții sporite de orez este strîns legată de executarea chiar în aceste zile a unor lucrări importante. Astfel, pe suprafețele nearate din toamnă trebuie făcute arături adînci (în termen de cel mult 5—7 zile) încorporîndu-se în același timp 30—40 tone îngrășăminte organice și 150—200 kg superfosfat la hectar. Se recomandă ca odată cu lucrările superficiale ale solului dinaintea semănatului să se aplice o cantitate de 1.500—2.000 kg fosfogips la ha (sau 3.000—4.000 kg la ha de spumă de var de la fabricile de zahăr) necesare combaterii sărăturilor și îmbunătățirii structurii solului în orezării. O deosebită atenție trebuie acordată distrugerii mohorului din terenurile infestate.

Aplicarea întocmai a dispozițiilor conducerii ministerului va duce la obținerea unei producții sporite de orez în gospodăriile de stat.

ÎNTR-UN COLHOZ DIN R.S.S. MOLDOVENEASCĂ

I

După ce treci de Bender, șoseaua se desparte în două. Una duce dincolo de Nistru, la Tiraspol, și apoi mai departe, spre Odesa, cealaltă apucă spre sud, pe malul drept al apei, printre nesfîrșitele livezi și podgorii. Deși ne aflăm în a doua jumătate a lui martie, zilele sînt reci și pomii n-au dat încă în floare.

— De-ați fi venit prin iunie, ori în toamnă, v-ați fi putut într-adevăr da seama de frumusețile acestor locuri — îmi spune unul dintre prietenii care mă însoțesc.

Încerc să-mi închipui cum vor arăta, la vară, livezile uriașe de caiși ce-și vor pleca crengile sub greutatea fructelor aurii; cum în septembrie, în merii tineri vor străluci roadele multicolore. Și trag aer în piept, simțind parcă aroma ionatanelor, ale crețeștilor aurii, ori ale altor soiuri alese. Și văd parcă șiruri de fete și flăcăi, colhoznici de toate vîrstele, mișunînd prin vii și culegînd strugurii mari și frumoși. Șoseaua pe care mergem acuma o văd parcă străbătută de sute de autocamioane încărcate cu lăzi pline de fructe care vor merge în toate părțile Uniunii Sovietice.

Dar și în aceste zile, locurile prin care trecem au un farmec deosebit, cu toate că mugurii pomilor nu s-au deschis și ramurile sînt încă golașe. Terenul e bine lucrat, pomii sînt curățați de uscături și ajustați. Și ici, colo, se vede cîte un om care trebăluiește ceva pe sub pomi. Unul dintre prieteni îmi spune că acum se fac ultimele lucrări de iarnă în livadă.

Privirea îmi este atrasă de niște țevi lungi, de beton, care se întind dinspre Nistru, spre fundul livezilor uriașe.

— Sînt irigate? întreb.

— Cea mai mare parte dintre livezi sînt irigate. Țevile trec pe sub dig și merg pînă la mari depărtări.

De abia acum îmi dau seama că în stînga șoselei, se afla un dig mare, stavilă apelor. Și, fără să vreau, încerc să-mi închipui vremea de altădată, cînd oamenii de pe aceste locuri erau supuși tuturor necazurilor. Sute de ani, apele pustiitoare inundau aproape în fiecare primăvară această minunată vale, transformînd-o într-un ținut jalnic.

Revăd parcă apele revărsate, ducînd la vale tot ce întîlneau în cale.

Așa a fost odinioară. Pînă acum zece ani. Din toată această imagine n-au mai rămas decît amintirile. Astăzi, miile de hectare cultivate cu vii, pomi și legume, satele noi, sînt la adăpost de urgia naturii.

Bine strunit, Nistrul e nevoit să dea lumină electrică, să poarte pe umerii săi vapoare, să ajute grădinilor să înflorească și să rodească. Omul, altădată neputincios în fața furiei fluviului dezlănțuit, i-a devenit azi stăpîn cu adevărat.

Stăpînit de această impresie, nu mi-am dat seama cînd am străbătut drumul pînă la Copanca, sat așezat pe malul drept al Nistrului, unde se află colhozul „Lenin", artel agricol fruntaș.

În fotografie: o parte din camioanele colhozului „Lenin" la controlul tehnic.

Începutul n-a fost ușor

Mașina se oprește în dreptul unei clădiri mari, cu două etaje, în fața căreia e adunată multă lume. Aci se află „cîrmuirea" colhozului „Lenin" și casa de cultură a satului. Oamenii au venit aici mai devreme. Care cu treburi la cîrmuirea colhozului, care cu scopul să facă rost de bilet pentru filmul ce urmează a fi rulat pe înserate, ori pentru a lua parte la cursurile ce se țin în fiecare săptămînă....

Coborîm din mașină și ne îndreptăm către un grup de bărbați. Oamenii tocmai vorbeau cu bucurie despre primirea tractoarelor și mașinilor de la stațiunea de mașini și tractoare. Văzînd că ne apropiem, se întorc spre noi și ne răspund la binețe. Din purtarea lor înțeleg că oamenii sînt obișnuiți cu vizitele și nu mai au acea curiozitate stîrnită de obicei în unele sate de către venirea unui orășean. Un bărbat înalt, cu o mustață neagră, tăiată scurt, se apropie surîzînd.

— Bine-ați venit, spune el strîngîndu-ne mîna. Poftiți pe-aici!

Aflu că e secretarul organizației de bază și locțiitorul președintelui.

Bucuros de oaspeți și binevoitor ca orice moldovean, locțiitorul ne spune că președintele e plecat la Chișinău și ne roagă să-l iertăm că lipsește. Dacă ar fi știut că venim, ne-ar fi așteptat.

Colhozul cuprinde astăzi 1.300 familii cu 2.300 oameni buni de lucru, care muncesc circa 2.000 hectare de pămînt. 822 hectare sînt cultivate cu pomi. Dintre acestea, 220 ha sînt livezi tinere și 602 ha pe rod, care în 1957, au adus colhozului un venit de 12.560.000 ruble. 343 hectare sînt cultivate cu vie, dintre care pe rod sînt numai 20, urmînd ca în 1960, să fie pe rod 250 ha. În anul 1957, via a adus un venit de 660.000 ruble. Cu legume au fost cultivate 245 hectare aducînd și ele un venit de peste 3.000.000 ruble. Restul pămîntului a fost cultivat cu cereale și plante de nutreț necesare creșterii animalelor și păsărilor. Valoarea fondului obștesc al colhozului, alcătuit din clădiri obștești (saivane pentru oi, grajduri pentru 200 vaci și 300 cai, magazii, remize, fierării, un frigorifer pentru 350 tone fructe, o fabrică pentru semiconservarea legumelor etc.) vite, mașini și altele se ridică azi la 13.000.000 ruble. În ceea ce privește tractoarele și mașinile, colhozul are în prezent: 22 tractoare, (din care 13 cumpărate mai de mult), 2 combine pentru pregătirea silozului și 27 autocamioane. Pînă la sfîrșitul lunii mai 1958 vor mai primi încă 40 autocamioane pe care le-au plătit organelor comerciale. În 1957 au îngrășat 530 de porci, iar în anul acesta, numărul porcilor îngrășați va fi și mai mare. La 100 hectare pămînt arabil, în 1957 au obținut 12.600 kg. carne de porc. În ceea ce privește păsările în anul trecut au fost crescute 50.000, din care 23.500 rațe, obținîndu-se 6.530 kg carne de pasăre la 100 hectare de cereale. În 1958, numărul rațelor va crește la 45.000 și se vor obține 7.500 kg carne la 100 hectare de cereale. În 1960, cantitatea de carne de pasăre va crește la 10.000 kg la 100 hectare de cereale.

— Pentru a ajunge la situația înfloritoare de azi a colhozului n-a fost ușor. Se poate spune că a fost chiar foarte greu, precizează locțiitorul președintelui.

La început, au fost trei colhozuri. Înființate în 1947, ele aveau, în total 602 hectare de pomi pe rod, 12 perechi de cai, 8 scroafe și 11 vaci. N-aveau nici un hectar de vie pe rod, nici o clădire obștească. Sediile colhozurilor se aflau în case.

Lipsiți de vite, de unelte și mașini, unii dintre colhoznici se întreabau: „Va fi oare mai bine decît odinioară, în gospodăria individuală? Vom scăpa de nevoi, ori vom trăi tot în sărăcie?" Cei mai mulți știau însă că prin muncă dîrză vor izbuti să-nfrîngă nevoile și vor ieși la liman. Aveau doar în față exemplul atîtor colhozuri de dincolo de Nistru, din celelalte sate ale Moldovei sovietice, din Ucraina, ori din alte Republici Socialiste care le-au stat într-ajutor atît cu vorba cît și cu fapta. Tot de la ele au învățat că e mai bine să aibă un singur colhoz mare și le-au unit pe toate trei, în colhozul „Lenin".

Și nădejdile lor s-au dovedit întemeiate. În numai cîțiva ani, colhozul lor a înflorit. A crescut numărul vitelor și al clădirilor obștești. S-a mărit și se mărește continuu valoarea fondului indivizibil. An de an veniturile colectiviștilor cresc. În pitorescul sat de pe malul Nistrului fiecare popas al primăverii înseamnă nou îndemn către succes, pași înainte către belșug și bunăstare.

ȘERBAN NEDELCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".